

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΠΑΤΡΩΝ**
UNIVERSITY OF PATRAS

Πανεπιστήμιο Πατρών

Σχολή Οικονομικών Επιστημών και Διοίκησης Επιχειρήσεων

Τμήμα Διοικητικής Επιστήμης & Τεχνολογίας

(Πρώην Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας)

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**«Σύμβαση ιδιωτικής ασφάλισης:
Νομική προσέγγιση και περιπτωσιολογία.»**

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗ:

Νεβίλα Μπράζντι

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:

Νίκη Γεωργιάδου

Πάτρα, 2020

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στην παρούσα διπλωματική εργασία γίνεται μια προσπάθεια αποτύπωσης της κατάστασης που επικρατεί στον τομέα της ιδιωτικής ασφάλισης στη χώρα. Πιο συγκεκριμένα, στην παρούσα εργασία αποτυπώνεται η έννοια της ασφάλισης, η έννοια της αντασφάλισης, τα διαθέσιμα είδη ασφάλισης καθώς και το νομικό πλαίσιο που συνοδεύει τη σύναψη των ασφαλιστικών συμβάσεων καθώς επίσης και τη λειτουργία των ασφαλιστικών εταιρειών.

Ο τομέας της ιδιωτικής ασφάλισης έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον μιας τα είδη ασφάλισης είναι πάρα πολλά και δύναται να καλύψουν ένα μεγάλο μέρος των αναγκών που κατέχουν οι πολίτες. Μέσα από τη διαδικασία αναζήτησης πληροφοριών με σκοπό τη συγγραφή της παρούσας εργασίας διαπιστώθηκε η ύπαρξη συγκεκριμένου νομοθετικού πλαισίου το οποίο διέπει την ιδιωτική ασφάλιση. Παράλληλα, καταγράφηκαν οι εταιρείες που παρέχουν υπηρεσίες ασφάλισης καθώς επίσης και οι διάφορες προσπάθειες που πραγματοποιήθηκαν τα τελευταία χρόνια με σκοπό την εξέλιξη του κλάδου ιδιωτικής ασφάλισης. Αναμφίβολα, όλες οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν είναι πολύ σημαντικές και δείχνουν πως οι προοπτικές του κλάδου της ιδιωτικής ασφάλισης είναι αρκετά καλές.

Τέλος, ολοκληρώνοντας την παρούσα διπλωματική εργασία θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στην επιβλέπουσα καθηγήτριά μου, κ. Γεωργιάδου για όλες τις συμβουλές και τη βοήθεια που μου παρείχε κατά τη διάρκεια συγγραφής της παρούσας εργασίας.

Περίληψη

Η έννοια της ασφάλισης είναι ιδιαίτερα διαδεδομένη στην καθημερινή μας ζωή. Πιο συγκεκριμένα, μέσω της ασφάλισης δύναται να αντιμετωπιστούν τυχαίοι και απρόβλεπτοι κίνδυνοι. Άλλωστε, ένας από τους βασικότερους σκοπούς των συστημάτων ιδιωτικής και κοινωνικής ασφάλειας είναι κατά βάση η επίτευξη της κοινωνικής ασφάλειας. Την εφαρμογή ιδιωτικών και κοινωνικών ασφαλίσεων έχουν αναλάβει συγκεκριμένες εταιρείες και οργανισμοί αντίστοιχα οι οποίες λειτουργούν κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Οι ιδιωτικές ασφαλίσεις κατείχαν και θα εξακολουθούν να κατέχουν σημαντικό κομμάτι στην ελληνική οικονομία. Τα τελευταία χρόνια εξαιτίας της οικονομικής κατάστασης που επικρατούσε στο εσωτερικό της χώρας πολλές από τις εταιρείες ιδιωτικής ασφάλισης αναγκάστηκαν να διακόψουν τις εργασίες τους ή να συγχωνευθούν με κάποιες άλλες. Ωστόσο, ο κλάδος της ιδιωτικής ασφάλισης εμφανίζεται ιδιαίτερα ανταγωνιστικός. Οι εταιρείες που δραστηριοποιούνται στη χώρα είναι αρκετές. Πολλές από αυτές διατηρούν την έδρα τους στην ημεδαπή και κάποιες άλλες στην αλλοδαπή. Η αυστηρή εποπτεία που ασκείται στις ιδιωτικές εταιρείες ασφάλισης έχει ως αποτέλεσμα τη βελτίωση και την αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών που αφορούν τους κλάδους αστικής ευθύνης, αυτοκινήτου, ζωής, υγείας και περιουσίας.

Παράλληλα, με τις πολυάριθμες δημοσιονομικές αλλαγές που πραγματοποιήθηκαν στο εσωτερικό της χώρας τα τελευταία χρόνια οι ιδιωτικές ασφαλίσεις στον τομέα της υγείας αυξήθηκαν σημαντικά. Το επιβαρυνόμενο σύστημα της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας καθώς επίσης και οι περικοπές που έλαβαν χώρα στις παροχές της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης είχαν ως αποτέλεσμα την αύξηση των ιδιωτικών ασφαλίσεων υγείας. Αναμφίβολα, σύμφωνα και με τον αριθμό των ιδιωτικών ασφαλιστηρίων συμβολαίων που συνάπτονται κάθε χρόνο ο κλάδος της ιδιωτικής ασφάλισης στη χώρα μας φαίνεται πως έχει πολλές προοπτικές μελλοντικής εξέλιξης.

Λέξεις Κλειδιά: Ασφάλιση, ιδιωτική και κοινωνική ασφάλιση, είδη ασφάλισης, ασφάλειες υγείας.

Abstract

The concept of insurance is very common in our daily lives. More specifically, accidental and unpredictable risks can be addressed through insurance. After all, one of the main purposes of private and social security systems is basically to achieve social security. The implementation of private and social insurance has been undertaken by specific companies and organizations respectively which operate under specific conditions.

Private insurance has been and will continue to be an important part of the Greek economy. In recent years, due to the economic situation in the country, many private insurance companies have been forced to suspend their operations or merge with others. However, the private insurance industry is highly competitive. There are several companies operating in the country. Many of them maintain their headquarters in the home country and others abroad. The strict supervision exercised by private insurance companies' results in the improvement and upgrading of the quality of the services provided in the areas of civil liability, car, life, health and property.

At the same time, with the numerous fiscal changes that have taken place in the country in recent years, private health insurance has increased significantly. The burdensome systems of primary health care, as well as the changes that have taken place in the provision of medical care have resulted in an increase in private health insurance. Undoubtedly, according to the number of private insurance contracts concluded each year, the private insurance industry in our country seems to have many prospects for future development.

Keywords: Insurance, private and social insurance, insurance field, health insurance.

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	2
Περίληψη	3
Abstract	4
Εισαγωγή.....	8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο	10
Εισαγωγή στην έννοια της ασφάλειας και της ασφάλισης	10
1.1 Η έννοια της ασφάλισης	11
1.2 Ιδιωτική και κοινωνική ασφάλιση	12
1.3 Η έννοια της ασφαλιστικής σύμβασης	15
1.3.1 Το ασφαλιστήριο συμβόλαιο.....	16
1.3.2 Χρονική διάρκεια και λύση της ασφαλιστικής σύμβασης.....	18
1.4 Αντασφαλιστικές Επιχειρήσεις	19
1.4.1 Κατηγορίες αντασφάλισης.....	20
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο	22
Ο κλάδος της ιδιωτικής ασφάλισης στην Ελλάδα	22
2.1 Θεσμικό πλαίσιο	22
2.1.1 Κατηγορίες Διανομένων Ασφαλιστικών Προϊόντων	29
2.2 Εποπτεία ασφαλιστικών επιχειρήσεων	31
2.2.1 Ιστορική αναδρομή στην εποπτεία της ιδιωτικής ασφάλισης στην Ελλάδα	31
2.2.2 Στόχοι εποπτείας του συστήματος ιδιωτικής ασφάλισης	33
2.2.3 Βασικές αρχές εποπτείας.....	34
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3ο	36
Εταιρείες που παρέχουν Ιδιωτική ασφάλιση στην Ελλάδα	36
3.1 Ασφαλιστικές εταιρείες με έδρα την Ελλάδα	36
3.2 Ασφαλιστικές εταιρείες αλλοδαπής με υποκαταστήματα στην Ελλάδα	52
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ^ο	54
Είδη ιδιωτικής ασφάλισης	54

4.1 Ασφάλιση Οχημάτων	54
4.1.1 Κυρώσεις ανασφάλιστου οχήματος	56
4.2 Ασφάλιση Ζωής.....	58
4.2.1 Εξαγορά ασφαλιστηρίου.....	60
4.3 Ασφάλιση Περιουσίας.....	61
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο	64
Η ιδιωτική και η κοινωνική ασφάλιση σε ότι αφορά τον τομέα της υγείας. Μελέτη περίπτωσης	64
5.1 Κοινωνική Ασφάλιση.....	64
5.2 Ιδιωτικές Ασφάλειες Υγείας	67
5.3 Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα ανάμεσα σε κοινωνική και ιδιωτική ασφάλιση.....	68
Κεφάλαιο 6°	70
Συμπεράσματα	70
Βιβλιογραφία	74

Πίνακας Εικόνων

Εικόνα 1:Είδη Αντασφάλισης.....	21
Εικόνα 2: ALLIANZ	37
Εικόνα 3:ERGO	38
Εικόνα 4:Υδρόγειος Ασφαλιστική	39
Εικόνα 5:Εθνική Ασφαλιστική	40
Εικόνα 6:Ευρωπαϊκή Πίστη	42
Εικόνα 7:Ευρώπη Ασφαλιστική.....	45
Εικόνα 8:NN Ασφαλιστική.....	46
Εικόνα 9: Eurolife ERB Ασφαλιστική	47
Εικόνα 10:AIG Ασφαλιστική	48
Εικόνα 11:Δύναμις Ασφαλιστική	49
Εικόνα 12: Interlife Ασφαλιστική	51

Εισαγωγή

Οι έννοιες της ασφάλειας και της ασφάλισης είναι παρούσες σε πολλές περιπτώσεις τις καθημερινής ζωής. Από τη γέννηση έως και την ένταξη στη συνταξιοδότηση κάθε πολίτης εντάσσεται συνήθως σε κάποιο καθεστώς ασφάλισης. Τα τελευταία χρόνια στο εσωτερικό της χώρας έχουν πραγματοποιηθεί πολλές αλλαγές στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης. Τα χρηματικά ποσά που καταβάλλονται για τις ασφαλιστικές εισφορές έχουν αλλάξει και με τη σειρά τους άλλαξαν και οι παροχές στην υγειονομική περίθαλψη που συνόδευαν την ένταξη των ασφαλισμένων σε κάποιο ασφαλιστικό ταμείο. Οι παραπάνω αλλαγές είχαν ως αποτέλεσμα την εξέλιξη του κλάδου της ιδιωτικής ασφάλισης ο οποίος τα τελευταία χρόνια παρά την παρατεταμένη οικονομική ύφεση φαίνεται πως σημειώνει ανοδική πορεία.

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να παρουσιάσει τις διαδικασίες μέσα από τις οποίες λειτουργεί η ιδιωτική ασφάλιση, να παραθέσει τους μηχανισμούς εποπτείας, να παρουσιάσει τα είδη της ασφάλισης και να γίνει μια αντιπαραβολή που θα αφορά τα οφέλη της κοινωνικής και της ιδιωτικής ασφάλισης. Με σκοπό την υλοποίηση της παρούσας εργασίας έλαβε χώρα μια βιβλιογραφική αναζήτηση ώστε να συγκεντρωθούν τα απαραίτητα στοιχεία και να διεξαχθούν τα ανάλογα συμπεράσματα.

Πιο συγκεκριμένα, στο πρώτο κεφάλαιο της παρούσας εργασίας γίνεται αναφορά στην έννοια της ασφάλειας, της ασφάλισης και της αντασφάλισης. Αρχικά δίνονται πληροφορίες σχετικά με την έννοια της ασφάλισης και στη συνέχεια γίνεται αναφορά στην έννοια και στους φορείς της κοινωνικής και ιδιωτικής ασφάλισης. Ακολουθεί η περιγραφή της διαδικασίας της ασφαλιστικής σύμβασης και επιπλέον παρέχονται λεπτομέρειες σχετικά με το ασφαλιστήριο συμβόλαιο. Το πρώτο κεφάλαιο της εργασίας ολοκληρώνεται με αναφορά στις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις και στην παροχή περαιτέρω λεπτομερειών σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας και τα είδη της αντασφάλισης.

Το δεύτερο κεφάλαιο της εργασίας αρχίζει με την καταγραφή του θεσμικού πλαισίου που διέπει τις επιχειρήσεις παροχής ιδιωτικής ασφάλισης. Πιο συγκεκριμένα, παρέχονται λεπτομέρειες σχετικά με τις διαδικασίες λειτουργίας των επιμέρους κλάδων που υφίστανται στις ιδιωτικές ασφαλίσεις. Στη συνέχεια, γίνεται αναφορά στις υπάρχουσες κατηγορίες όσων διανέμουν ασφαλιστικά προϊόντα. Στα πλαίσια

αναφοράς των διανομέων ασφαλιστικών προϊόντων δίνονται πληροφορίες σχετικά με τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές, σχετικά με τους ασφαλιστικούς πράκτορες, τους μεσίτες ασφαλειών και τους συντονιστές των ασφαλιστικών πρακτορειών. Ακολουθεί η αποτύπωση μιας ιστορικής αναδρομής που αφορά την εποπτεία της ιδιωτικής ασφάλισης στην Ελλάδα και στη συνέχεια το δεύτερο κεφάλαιο της εργασίας κλείνει με την καταγραφή των στόχων της εποπτείας της ιδιωτικής ασφάλισης.

Ακολουθεί το τρίτο κεφάλαιο της εργασίας το οποίο αφορά στις εταιρείες που δραστηριοποιούνται στο χώρο της ιδιωτικής ασφάλισης στην Ελλάδα. Πιο συγκεκριμένα, παρέχονται πληροφορίες σχετικά με την πορεία ανάπτυξης και τη δράση που έχουν ορισμένες από τις μεγαλύτερες εταιρείες στο χώρο της ιδιωτικής ασφάλισης στη χώρα μας. Παράλληλα, ακολουθεί η περαιτέρω παροχή πληροφοριών σχετικά με τις ασφαλιστικές εταιρείες της αλλοδαπής οι οποίες διατηρούν υποκαταστήματα στην Ελλάδα.

Στο τέταρτο κεφάλαιο της εργασίας ακολουθεί η ανάλυση των διάφορων ειδών των παρεχόμενων υπηρεσιών ιδιωτικής ασφάλισης. Αρχικά γίνεται αναφορά στις διαδικασίες ασφάλισης οχημάτων καθώς επίσης και στις κυρώσεις που επιβάλλονται στις περιπτώσεις που εντοπίζονται ανασφάλιστα οχήματα. Στη συνέχεια γίνεται αναφορά στις ασφάλειες ζωής και παρέχονται επιπλέον λεπτομέρειες που αφορούν τα διάφορα είδη που δύναται να έχουν οι παραπάνω. Παράλληλα, δίνονται πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες εξαγοράς ενός ασφαλιστηρίου ζωής. Ακολουθεί αναφορά στη διαδικασία των ομαδικών ασφαλίσεων και στη συνέχεια παρέχονται πληροφορίες σχετικά με τις ασφαλίσεις περιουσίας.

Στο πέμπτο κεφάλαιο της παρούσας εργασίας παρουσιάζεται ο θεσμός της κοινωνικής ασφάλισης και λαμβάνει χώρα μια σύντομη ιστορική αναδρομή η οποία αφορά τις αλλαγές που έχουν πραγματοποιηθεί στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης και στα αρμόδια ασφαλιστικά ταμεία της χώρας μέχρι και την ενοποίησή τους. Σε ότι αφορά τον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης γίνεται επίσης αναφορά στις παροχές που απολαμβάνουν οι ασφαλισμένοι στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης. Αντίστοιχα, στο κεφάλαιο αυτό αποτυπώνονται επίσης και κάποιες από τις παροχές των ιδιωτικών εταιρειών ασφάλισης στον κλάδο νοσοκομειακής και εξωνοσοκομειακής περίθαλψης και στη συνέχεια παρουσιάζονται τα μειονεκτήματα και τα πλεονεκτήματα της κάθε περίπτωσης ασφάλισης.

Τέλος, η παρούσα εργασία κλείνει με την παράθεση των συμπερασμάτων και την αποτύπωση της αντίστοιχης βιβλιογραφίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

Εισαγωγή στην έννοια της ασφάλειας και της ασφάλισης

1.1 Η έννοια της ασφάλισης

Σύμφωνα με τον Μηνακάκη (2008) η έννοια της ασφάλισης είναι παρούσα σε πολλές μορφές στην καθημερινή ζωή οι οποίες δύναται να είναι μέρος της κοινωνικής, της οικονομικής και της ηθικής ανάπτυξης των λαών. Ο Σουλιώτης (2013) αναφέρει επίσης πως η έννοια της ασφάλισης είναι άμεσα συνδεδεμένη με την ύπαρξη τυχαίων και συχνά απρόβλεπτων κινδύνων. Οι κίνδυνοι που κάθε φορά υφίστανται μεταφέρονται στους αρμόδιους ασφαλιστές, οι οποίοι συνάπτουν έναντι συγκεκριμένου ασφαλιστρού μια συμφωνία με σκοπό την παροχή συγκεκριμένων υπηρεσιών στους ασφαλισμένους ανάμεσα στις οποίες ορίζεται και η παροχή αποζημίωσης στην περίπτωση που προκύψουν ζημιές (Νεκτάριος, 2003).

Σύμφωνα με τον Νεκτάριο (2003), βασικό χαρακτηριστικό της ασφάλισης αποτελεί η συγκέντρωση των κινδύνων, η αποζημίωση, η μεταφορά των κινδύνων καθώς επίσης και η μείωση της αβεβαιότητας. Ωστόσο, από τα παραπάνω, το πιο ουσιαστικό χαρακτηριστικό το οποίο λαμβάνουν υπόψη οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις είναι το μέγεθος συγκέντρωσης των κινδύνων, μιας και το χαρακτηριστικό αυτό αποτελεί τη βάση για την παροχή ασφαλιστικών καλύψεων στους ενδιαφερόμενους. Συχνά ο υπολογισμός του μεγέθους της συγκέντρωσης των κινδύνων αποτελεί μια σύνθετη εργασία κατά την οποία θα πρέπει να διασφαλίζεται πως το τελικό ασφαλιστρο που θα καταλογίζεται θα είναι σε θέση να καλύπτει τις ενδεχόμενες ζημιές, να καλύπτει τα έξοδα του ασφαλιστή και να μπορεί παράλληλα να εξασφαλίσει και κάποιο περιθώριο κέρδους για την ασφαλιστική επιχείρηση.

Παράλληλα, σε ότι αφορά την περίπτωση της μεταφοράς των κινδύνων και τη μείωση της αβεβαιότητας τα ασφαλιστικά συμβόλαια που συνάπτονται προβλέπουν τη μεταφορά των κινδύνων του ατόμου που ασφαρίζεται στον ασφαλιστή, ο οποίος με τη σειρά του δύναται να εκτιμήσει τις ζημιές που ενδέχεται να προκύψουν και με αυτόν τον τρόπο να καταφέρει να ελαττώσει τον αντικειμενικό κίνδυνο. Η παραπάνω διαδικασία επιτρέπει επίσης στον ασφαλισμένο, να ανταλλάξει μια πιθανή μελλοντική και αβέβαιη ζημία με μια σχετικά μικρή και άμεση χρηματική επιβάρυνση, η οποία είναι γνωστή ως ασφαλιστρο.

Τέλος, ένα επιπλέον βασικό χαρακτηριστικό της έννοιας της ασφάλισης είναι η αποζημίωση των ζημιών. Πιο συγκεκριμένα, ο ασφαλισμένος έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει αποζημίωση για τις ενδεχόμενες απώλειες ή ζημιές οι οποίες δύναται να λάβουν χώρα. Η αποζημίωση που λαμβάνουν οι ασφαλισμένοι δύναται δοθεί είτε με τη μορφή χρηματικών ποσών είτε με την επισκευή ή τη μερική αντικατάσταση των ζημιών που έχουν λάβει χώρα. (Νεκτάριος, 2003).

1.2 Ιδιωτική και κοινωνική ασφάλιση

Ο Ρόκας (2006) αναφέρει πως το σύνολο των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας έχουν ως κύριο στόχο την προστασία του πληθυσμού από διάφορες καταστάσεις οι οποίες δύναται να οδηγήσουν στην απώλεια των πηγών συντήρησης, σε ότι αφορά την προληπτική ή την επανορθωτική προστασία του ευρύτερου τομέα της υγείας. Πιο συγκεκριμένα, τα συστήματα κοινωνικής ασφάλειας δύναται να εξασφαλίσουν τα παραπάνω με τη διατήρηση της ικανότητας που κατέχει το εκάστοτε άτομο για εργασία, με την προσπάθεια εξασφάλισης ενός αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης καθώς επίσης και με την παροχή της δυνατότητας επιλογής του εκάστοτε ατόμου σε ότι αφορά τη συμμετοχή του τα δρώμενα της οικονομικής και κοινωνικής του ζωής (Γ.Γ.Κ.Α., 2014). Σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν παραπάνω παρατηρείται πως ο βασικός στόχος που έχει η κοινωνική ασφάλεια δύναται να συνδεθεί με την περαιτέρω αναδιανομή του εισοδήματος, με την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής αλλά και με την προσπάθεια κατάκτησης της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Ο Μωυσίδης, (2003) αναφέρει πως η κοινωνική ασφάλεια δεν περιλαμβάνει αποκλειστικά ένα συγκεκριμένο κοινωνικό στόχο. Η έννοια της κοινωνικής ασφάλειας έχει άμεση σχέση με την έννοια της κοινωνικής προστασίας. Η εφαρμογή και η περαιτέρω υλοποίηση των προγραμμάτων της κοινωνικής ασφάλισης δεν μπορεί να θεωρηθεί πως είναι μια αμιγώς ιδιωτική υπόθεση. Η διαδικασία της υλοποίησης και της εφαρμογής της κοινωνικής ασφάλισης είναι μια υπόθεση συνολική μιας και κατά βάση το κράτος θεωρείται υπεύθυνο για τις παροχές κοινωνικής ασφάλισης απέναντι στους εργαζόμενους. Σύμφωνα με τα παραπάνω, χαρακτηριστικό της ευρύτερης διαδικασίας της κοινωνικής ασφάλισης είναι ο υποχρεωτικός της χαρακτήρας, μιας

και κατά τη διαδικασία εφαρμογής η παροχή κοινωνικής ασφάλισης και προστασίας προς τους εργαζόμενους είναι υποχρεωτική.

Ανάμεσα στις παροχές της κοινωνικής ασφάλισης ανήκει η χορήγηση οικονομικών πόρων οι οποίοι προέρχονται από τους εκάστοτε ασφαλιστικούς οργανισμούς σε πρόσωπα που υπάγονται σε αυτούς. Στις εν λόγω παροχές εντάσσονται όσοι ασφαλισμένοι έχουν συμπληρώσει τις απαιτούμενες καθορισμένες χρονικές και οικονομικές προϋποθέσεις ανάμεσα στις οποίες είναι ο χρόνος ασφάλισης, οι καταβληθείσες ασφαλιστικές εισφορές κ.α.

Σύμφωνα με όσα αναφέρουν οι Θεοδωρουλάκης και Κουμαριανός (2012), οι εκάστοτε φορείς οι οποίοι δραστηριοποιούνται στην εφαρμογή της κοινωνικής ασφάλισης, οφείλουν να λειτουργούν με τρόπο ώστε να διασφαλίζεται:

- Η ασφάλεια όσων αποχωρούν από το εργασιακό τους περιβάλλον ή όσων δεν διαθέτουν την ικανότητα ή τη δυνατότητα να εργασθούν.
- Ο εφοδιασμός με τα απαραίτητα κίνητρα τα οποία θα έχουν ως αποτέλεσμα να διαμορφώσουν την εργασιακή συμπεριφορά αλλά και προωθήσουν την αξία της αποταμίευσης με σκοπό την περαιτέρω ενίσχυση της ανάπτυξης.
- Η χρήση των παροχών του συστήματος από άτομα και από τους αρμόδιους δημόσιους οργανισμούς για τις ανάγκες ιδίου συμφέροντος η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβάρυνση του ευρύτερου δημοσίου συμφέροντος.
- Ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός ο οποίος θα καταφέρει να διασφαλίσει το μέγεθος της βιωσιμότητας των φορέων και επιπλέον θα καταφέρει να εξασφαλίσει τις πληρωμές που αφορούν τις προσφερόμενες παροχές και να θα διαφυλάξει την περαιτέρω κοινωνική συνοχή.

Παράλληλα, σε ότι αφορά τα διαθέσιμα είδη της κοινωνικής ασφάλισης αυτά διακρίνονται σε τρεις κύριες κατηγορίες οι οποίες έχουν ως κριτήριο διάκρισης το σκοπό ίδρυσης του εκάστοτε φορέα και τις περαιτέρω απαραίτητες προϋποθέσεις για να ενταχθεί ο εκάστοτε ασφαλισμένος στην αντίστοιχη κάθε φορά κατηγορία. Σύμφωνα με όσα αναφέρουν οι Θεοδωρουλάκης και Κουμαριανός, (2012) στα πλαίσια της κοινωνικής ασφάλισης ισχύουν τα παρακάτω:

- Η παροχή ασφάλισης είναι υποχρεωτική και δεν συνδέεται σε καμία περίπτωση με την επιθυμία ή όχι του εκάστοτε εργαζόμενου να ενταχθεί σ' αυτή. Η

διαδικασία σύναψης της ασφάλισης αποτελεί δικαίωμα και παράλληλα υποχρέωση για όσους πληρούν τις προϋποθέσεις και εντάσσονται σε αυτή, για όσους δηλαδή εργάζονται με καθεστώς εξαρτημένης εργασίας ή όσοι παρέχουν υπηρεσίες έναντι αμοιβής.

- Η παροχή επικουρικής ασφάλισης. Το καθεστώς της επικουρικής ασφάλισης αφορά μονάχα συγκεκριμένες κατηγορίες ασφαλισμένων. Η επικουρική ασφάλιση άρχισε να εφαρμόζεται από το 1900 και έπειτα και παρέχεται από συγκεκριμένους φορείς. Η αναγκαιότητα ύπαρξης και προσφοράς επιπλέον υπηρεσιών επικουρικής ασφάλισης ήρθε στο προσκήνιο εξαιτίας των χαμηλών προσφερόμενων παροχών της κύριας υποχρεωτικής ασφάλισης οι οποίες δεν είχαν τη δυνατότητα να καλύψουν τις ανάγκες ορισμένων κατηγοριών ασφαλισμένων.

Αντίθετα, η ιδιωτική αποτελεί ένα είδος ασφάλισης η οποία κατά βάση παρέχεται μέσω ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής ασφάλισης. Σε ότι αφορά τις διαδικασίες που εφαρμόζονται και τις διατάξεις που ισχύουν στην ιδιωτική ασφάλιση εκεί προβλέπονται όσα διέπουν την περαιτέρω διαδικασία εφαρμογής του ιδιωτικού δικαίου. Φορείς της ιδιωτικής ασφάλισης είναι κατά βάση ιδιωτικές εμπορικές επιχειρήσεις. Οι εν λόγω επιχειρήσεις συνάπτουν στη συνέχεια την αντίστοιχη κάθε φορά ασφαλιστική σχέση, γνωστή ως ασφαλιστική σύμβαση, η οποία τον συνδέει τον εκάστοτε ασφαλισμένο με την ασφαλιστική επιχείρηση. (Euzebuy and Langendonck, 1990). Οι ασφαλιστικές συμβάσεις οι οποίες εφαρμόζονται διέπονται από την αρχή της ελευθερίας τους η οποία υφίσταται στα πλαίσια σύναψης μη υποχρεωτικών ασφαλίσεων και η οποία δύναται να εφαρμοσθεί στην ιδιωτική ασφάλιση με στόχο κυρίως την προστασία των ασφαλισμένων (Χριστοδούλου, 2016).

Η αρχή της ελευθερίας δεν εφαρμόζεται ωστόσο στις υποχρεωτικές ασφαλίσεις, όπως είναι για παράδειγμα η ασφάλιση αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα. Παράλληλα, η διαδικασία εφαρμογής ιδιωτικής ασφάλισης έχει ως απαραίτητη προϋπόθεση την ύπαρξη συγκεκριμένης επιχείρησης, η οποία ιδρύεται για τον συγκεκριμένο λόγο. Πιο συγκεκριμένα, η επιχείρηση ιδρύεται για να αναλάβει την ανάληψη των κινδύνων τρίτων έναντι αμοιβής (καταβολής ασφαλιστρών). Κύριος σκοπός των ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής ασφάλισης είναι το κέρδος ενώ η διαδικασία ανάληψης κινδύνων η οποία αποτελεί βασικό συστατικό της ιδιωτικής ασφάλισης απαιτεί

συγκεκριμένη οργάνωση, συστηματική ανάληψη κινδύνων, και συχνούς αναλογιστικούς υπολογισμούς.

1.3 Η έννοια της ασφαλιστικής σύμβασης

Σύμφωνα με τα οριζόμενα του νόμου 2496/1997 ως ασφαλιστική ορίζεται μια σύμβαση η οποία έχει κοινά βάρη ανάμεσα στον ασφαλιστή που τη συνάπτει και στον εκάστοτε συμβαλλόμενο άτομο το οποίο ασφαλιζεται. Πιο συγκεκριμένα, η εκάστοτε σύμβαση που συνάπτεται κάθε φορά βαρύνει με υποχρεώσεις αμφότερα τα δύο συμβαλλόμενα μέρη. Αρχικά ο ασφαλιστής έχει την ευθύνη ανάληψης του ενδεχόμενου κινδύνου και το συμβαλλόμενο άτομο το οποίο ασφαλιζεται έχει την ευθύνη καταβολής του αντίστοιχου αντιτίμου που καταλογίζεται κάθε φορά και αφορά την πληρωμή των ασφαλιστρών. Σύμφωνα με όσα αναφέρονται παραπάνω, η εκάστοτε ασφαλιστική σύμβαση που συνάπτεται θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ενοχική. Άλλωστε, η ασφαλιστική σύμβαση αποτελεί διμερή δικαιοπραξία και αποτέλεσμα αυτής είναι η δημιουργία μιας έννομης σχέσης κατά την οποία η μια πλευρά έχει απέναντι στην άλλη υποχρέωση για παροχή.

Σύμφωνα με τα όσα ορίζει η θεωρία της ανάληψης του κινδύνου, κατά τη διάρκεια σύναψης της ασφαλιστικής σύμβασης η διαδικασία ανάληψης του εκάστοτε ενδεχόμενου κινδύνου από τον ασφαλιστή καθίσταται υποχρεωτική. Παράλληλα, οι παροχές που ορίζονται από τον ασφαλιστή δεν περιορίζονται μονάχα στη διαδικασία ανάληψης κινδύνου αλλά αφορούν και άλλα είδη ασφαλιστικών υπηρεσιών όπως είναι για παράδειγμα η παροχή της υπηρεσίας πραγματογνωμοσύνης σε κάθε περίπτωση που αυτή θεωρείται απαραίτητο να διενεργηθεί.

Όταν λαμβάνει χώρα η σύναψη ασφαλιστικής σύμβασης η εκάστοτε ασφαλιστική επιχείρηση έχει την υποχρέωση καταβολής του προβλεπόμενου κάθε φορά ασφαλίματος σε χρήματα ή σε είδος (στην περίπτωση που έχει οριστεί κάτι ανάλογο). Παράλληλα, κάθε ασφαλιστική σύμβαση που συνάπτεται οφείλει να περιλαμβάνει:

α) Τα υφιστάμενα στοιχεία των συμβαλλομένων καθώς επίσης και τα στοιχεία του ατόμου που δικαιούται να λάβει το ασφάλισμα (στην περίπτωση που είναι άλλο πρόσωπο)

- β) Τη χρονική διάρκεια κατά την οποία υφίσταται η ασφαλιστική σύμβαση
- γ) Το πρόσωπο ή διαφορετικά το αντικείμενο, τη χρηματική αξία ή το ύψος της περιουσίας που αφορά ο επερχόμενος κίνδυνος.
- δ) Το είδος των ενδεχόμενων κινδύνων
- ε) Το οριζόμενο ασφαλιστικό ποσό για το οποίο καθορίζεται η ευθύνη του εκάστοτε ασφαλιστή
- στ) Όσα εντάσσονται στις εξαιρέσεις των καλύψεων που ορίζονται κάθε φορά.
- ζ) Το ύψος του αντίστοιχου χρηματικού ποσού του αρχικού ασφαλίστρου
- η) Το δίκαιο το οποίο πρόκειται να εφαρμοστεί (Ισχύει για τις περιπτώσεις που το εφαρμοστέο δίκαιο διαφέρει από το ελληνικό)

1.3.1 Το ασφαλιστήριο συμβόλαιο

Η ύπαρξη της ισχύουσας κάθε φορά ασφαλιστικής σύμβασης αποδεικνύεται με το αντίστοιχο κάθε φορά έγγραφο το οποίο εκδίδει ο εκάστοτε ασφαλιστής. Ο εκάστοτε ασφαλιστής μετά τη σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης έχει την υποχρέωση να παραδίδει στον αντισυμβαλλόμενο το αντίστοιχο ασφαλιστήριο ή (αν έτσι ορίζεται) το έγγραφο το οποίο αφορά την προσωρινή κάλυψη του αντισυμβαλλόμενου. Αμφότερα τα παραπάνω έγγραφα οφείλουν να περιλαμβάνουν τα στοιχεία των συμβαλλόμενων καθώς επίσης και τον τόπο αλλά και το χρόνο κατά τον οποίο έλαβε χώρα η έκδοση ασφαλιστηρίου συμβολαίου. Παράλληλα, στην περίπτωση που αντισυμβαλλόμενος απώλεσε το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή στην περίπτωση που για τον οποιοδήποτε άλλο λόγο αυτός το επιθυμεί δύναται να λάβει αντίγραφο του ασφαλιστηρίου συμβολαίου το οποίο συνοδεύεται και από τις αντίστοιχες επεξηγήσεις όσων περιλαμβάνονται στη σύμβαση που έχει συναφθεί.

Παράλληλα, στην περίπτωση που σε κάποια σύμβαση περιλαμβάνονται ειδικοί ασφαλιστικοί όροι, ο ασφαλιστής υποχρεούται να τους συμπεριλαμβάνει σε συγκεκριμένο τμήμα του ασφαλιστηρίου συμβολαίου και να τους παραδίδει στον

εκάστοτε ασφαλισμένο. Στην περίπτωση που μέρος του περιεχομένου του ασφαλιστηρίου συμβολαίου περιλαμβάνει ορισμένες παρεκκλίσεις σε σχέση με όσα καταγράφονται στην αίτηση ασφάλισης, οι παρεκκλίσεις αυτές θεωρείται πως έχουν γίνει αποδεκτές στην περίπτωση που ο λήπτης της ασφάλισης έχει ενημερωθεί γι αυτές, του έχει δοθεί το αντίστοιχο έντυπο υπόδειγμα δήλωσης εναντίωσης και παρόλα αυτά δεν έχει προβεί σε περαιτέρω εναντίωση αυτών σε χρονικό διάστημα ενός μηνός από την ημερομηνία που παρέλαβε το συγκεκριμένο ασφαλιστήριο συμβόλαιο.

Στην περίπτωση που ο εκάστοτε ασφαλιστής παρέλειψε να ενημερώσει όπως προβλέπεται σύμφωνα με τα ως άνω οριζόμενα τον λήπτη και να του χορηγήσει το σχετικό υπόδειγμα, τότε οι παρεκκλίσεις δεν δεσμεύουν τον λήπτη της ασφάλισης και θεωρείται ότι έχει συμφωνηθεί το περιεχόμενο της αίτησης για ασφάλιση. Επιπλέον, στην περίπτωση που οποιοσδήποτε ασφαλιστής παρέλειψε να παραδώσει στον λήπτη της ασφάλισης τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 4 που περιλαμβάνεται στο υπ' αριθμόν 400/1970 νομοθετικό διάταγμα, τότε η εν λόγω σύμβαση θεωρείται ότι έχει συναφθεί σύμφωνα με τους όρους του ασφαλιστηρίου και σύμφωνα με όσα συνοδεύουν τη συγκεκριμένη σύμβαση εφόσον το άτομο που λαμβάνει το ασφαλιστήριο δεν προβεί στην γραπτή εναντίωση αυτού σε χρονικό διάστημα 14 ημερών από την ημερομηνία που του έχει παραδοθεί το εν λόγω ασφαλιστήριο. Τα χρονικά περιθώρια εναντίωσης που αναφέρονται παραπάνω ισχύουν στην περίπτωση που ο ασφαλιστής έχει προβεί στην απαραίτητη ενημέρωση του δικαιώματος εναντίωσης που κατέχει ο λήπτης της ασφάλισης.

Όσα αναφέρονται παραπάνω σχετικά με το δικαίωμα εναντίωσης που έχει ο λήπτης της ασφάλισης παρέρχονται σε χρονικό διάστημα 10 μηνών από την καταβολή των αρχικών ασφαλίσεων. Στην περίπτωση ωστόσο που λάβει χώρα εναντίωση ασφαλιστηρίου, η σύμβαση που έχει συναφθεί ακυρώνεται. Σε όσα αναφέρονται παραπάνω την κύρια ευθύνη για την ενημέρωση και την παράδοση των απαραίτητων εγγράφων φέρει ο ασφαλιστής. Παράλληλα, το σύνολο όσων αναφέρονται στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο οφείλουν να είναι σύμφωνα με τα συμφέροντα και τις ανάγκες του λήπτη της ασφάλισης και επιπλέον όλα τα παραπάνω οφείλουν να παραθέτονται σαφώς στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο.

1.3.2 Χρονική διάρκεια και λύση της ασφαλιστικής σύμβασης

Τα συνήθη χρονικά περιθώρια της εκάστοτε ασφαλιστικής σύμβασης που συνάπτεται ισχύουν για το οριζόμενο κάθε φορά χρονικό διάστημα που αναγράφεται στη σύμβαση. Μετά το πέρας των ανωτέρω χρονικών ορίων η ασφαλιστική σύμβαση παύει να ισχύει. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις προβλέπεται η ύπαρξη ενός διαστήματος κατά το οποίο η ασφαλιστική σύμβαση συνεχίζει σιωπηρά να ισχύει, όμως το διάστημα αυτό δεν δύναται να είναι μεγαλύτερο του ενός έτους. Παράλληλα, υπάρχει η περίπτωση η διάρκεια της ασφαλιστικής σύμβασης να είναι αορίστου και όχι ορισμένου χρόνου. Στην περίπτωση αυτή η ασφαλιστική σύμβαση λύεται με καταγγελία αυτής εντός συγκεκριμένων χρονικών περιθωρίων τα οποία δεν δύναται να ξεπερνούν τους τρεις μήνες.

Επιπλέον, σε ότι αφορά τα ετήσια ασφαλιστήρια των κλάδων ζημιών και προσώπων, ο λήπτης της ασφάλισης έχει το δικαίωμα υπαναχώρησης από την ασφαλιστική σύμβαση σε χρονικό διάστημα δεκατεσσάρων ημερών από την ημερομηνία που του παραδίδεται το ασφαλιστήριο συμβόλαιο. Ωστόσο, το χρονικό αυτό διάστημα αρχίζει να υπολογίζεται με την ενημέρωση του λήπτη της ασφάλισης από τον ασφαλιστή σχετικά με τα δικαιώματα υπαναχώρησης που κατέχει ο πρώτος. Στην περίπτωση που ο εκάστοτε ασφαλιστής δεν προβεί στην ενημέρωση όσων αφορούν τα δικαιώματα υπαναχώρησης τότε το δικαίωμα υπαναχώρησης παύει να υφίσταται με την πάροδο δυο μηνών από την καταβολή του ασφαλίματος. Ωστόσο, στα ασφαλιστήρια που αφορούν καλύψεις ζημιών δεν υφίσταται το δικαίωμα της υπαναχώρησης μιας και οι καλύψεις που περιλαμβάνονται σε αυτά καταχωρούνται μετά από επιθυμία του λήπτη του ασφαλιστηρίου.

Παράλληλα, ο λήπτης του ασφαλιστηρίου έχει το δικαίωμα να προβεί στην καταγγελία της ασφαλιστικής σύμβαση στην περίπτωση που ο αρμόδιος ασφαλιστής δηλώσει πτώχευση ή στην περίπτωση που δεν θα κατέχει πλέον τη δυνατότητα διάθεσης των περιουσιακών του στοιχείων. Αντίθετα, στην περίπτωση που ο αντισυμβαλλόμενος (ο λήπτης της ασφάλισης) βρεθεί σε καθεστώς πτώχευσης τότε έχει τη δυνατότητα καταγγελίας της ασφαλιστικής σύμβασης ο αρμόδιος ασφαλιστής. Επιπλέον, στα ασφαλιστήρια συμβόλαια που συνάπτονται κάθε φορά δύναται κάθε φορά να οριστούν διάφοροι λόγοι οι οποίοι να οδηγούν στην καταγγελία της σύμβασης. Πιο

συγκεκριμένα, σε ορισμένες περιπτώσεις προβλέπεται πως ο ασφαλιστής θα διαθέτει το δικαίωμα να καταγγείλει την ασφαλιστική σύμβαση που συνάπτεται στην περίπτωση που παρέλθει ο ασφαλιστικός κίνδυνος. Όταν στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο προβλέπονται τα ανωτέρω τότε το δικαίωμα αυτό το κατέχει επίσης και ο λήπτης της ασφάλισης.

Παράλληλα, όσα ακολουθούν την καταγγελία ενός ασφαλιστηρίου συμβολαίου στην περίπτωση που αυτή πρόκειται να καταγγελθεί από τον ασφαλιστή, δεν δύναται να λάβουν χώρα πριν να παρέλθει χρονικό διάστημα 30 ημερών από την ημερομηνία που ο λήπτης της ασφάλισης θα παραλάβει το ασφαλιστήριο συμβόλαιο. Τέλος, το σύννηθες χρονικό διάστημα μιας ασφαλιστικής περιόδου ορίζεται κατά βάση στο ένα έτος. Ωστόσο, υπάρχουν και περιπτώσεις που το χρονικό διάστημα της ασφαλιστικής περιόδου είναι μικρότερο του έτους. Στην περίπτωση που το χρονικό διάστημα της ασφαλιστικής περιόδου είναι μικρότερο του έτους, τότε αντίστοιχα και τα ασφάλιστρα υπολογίζονται ανάλογα με το ύψος του διαστήματος.

1.4 Αντασφαλιστικές Επιχειρήσεις

Με τον όρο αντασφάλιση γίνεται αναφορά στη διαδικασία της ασφάλισης την οποία αποκτά μία ασφαλιστική εταιρία - η οποία εναλλακτικά ονομάζεται πρωτασφαλίστρια εταιρεία - από κάποιες άλλες ασφαλιστικές εταιρίες - οι οποίες εναλλακτικά ονομάζονται αντασφαλίστριες εταιρείες. Η διαδικασία της αγοράς δύναται να λάβει χώρα είτε άμεσα είτε έμμεσα, με τη βοήθεια ενός μεσίτη ασφαλειών. Βασικός σκοπός της εν λόγω αγοράς είναι η προσπάθεια των ασφαλιστικών εταιριών για την καλύτερη διαχείριση του υπάρχοντος κινδύνου. Πιο συγκεκριμένα, οι πιο σημαντικοί λόγοι που ωθούν μια ασφαλιστική εταιρία στην αντασφάλιση είναι για να καταφέρουν να διαχειριστούν τις υποχρεώσεις που υφίστανται στην περίπτωση υπερβολικής έκθεσης σε ενδεχόμενο κίνδυνο και στην περίπτωση εξομάλυνσης των δηλωθέντων αποτελεσμάτων τους. (Παπαγεωργίου, 2016).

Κατά τη διαδικασία της αντασφάλισης η πρωτασφαλίστρια εταιρεία συνάπτει συγκεκριμένη συμφωνία με την αντασφαλίστρια εταιρεία κατά την οποία θέτονται οι

λεπτομέρειες και οι επιπλέον όροι σύμφωνα με τους οποίους η ανασφαλίστρια εταιρεία θα καταβάλει ποσοστά από τα ποσά που ενδεχομένως θα καταλογιστούν στην περίπτωση καταλογισμού αποζημιώσεων οι οποίες θα αφορούν την πρωτασφαλίστρια εταιρεία. Η διαδικασία της ανασφάλισης διέπεται από τρία βασικά χαρακτηριστικά:

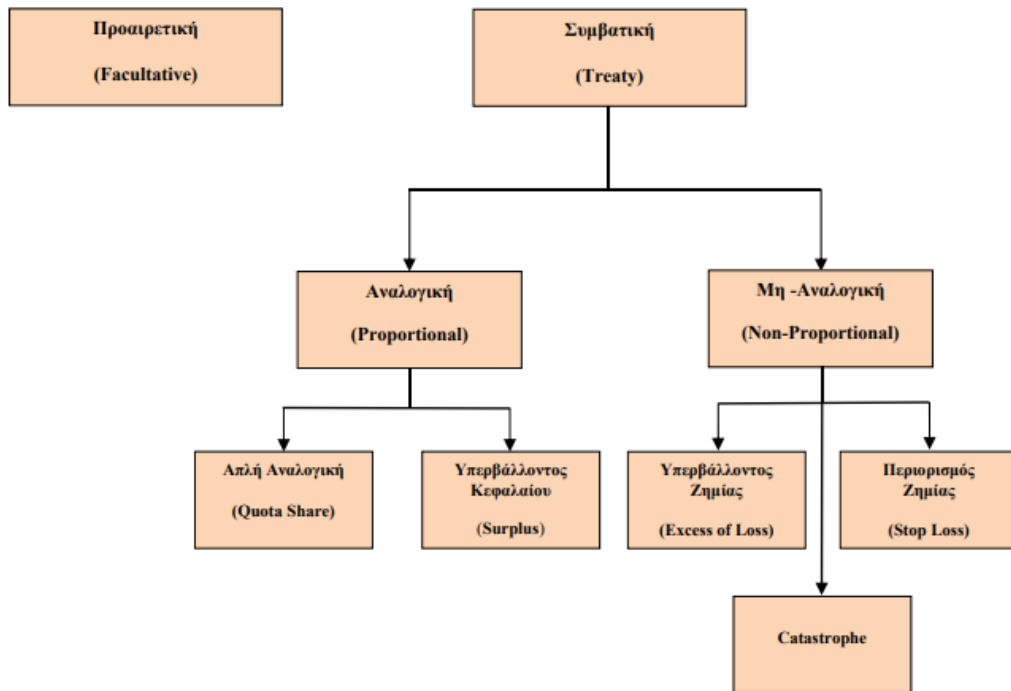
- Η ανασφάλιση διαθέτει διεθνή χαρακτήρα. Αποτέλεσμα του χαρακτήρα της ανασφάλισης είναι η επίτευξη της ευρύτερης διασποράς του εκάστοτε κινδύνου, μιας και στην περίπτωση αυτή ο κίνδυνος δεν περιορίζεται στα γεωγραφικά όρια των κρατών.
- Η ανασφάλιση διαθέτει σταθεροποιητική επίδραση. Πιο συγκεκριμένα, κατά τη διαδικασία της ανασφάλισης παρέχεται βοήθεια στην εκάστοτε ασφαλιστική εταιρεία ώστε να μπορεί να αντιμετωπίσει πιο ομαλά τις συνέπειες που ενδέχεται να προκύψουν από τους υπάρχοντες κινδύνους.
- Βασικό κομμάτι στη διαδικασία της ανασφάλισης είναι η χρηματοδοτική και οικονομική της συμβολή.

Σύμφωνα με όσα αναφέρει ο Κακαβίτσας (2010) μπορεί στη χώρα μας να μη δραστηριοποιείται ακόμη μια κατεξοχήν ανασφαλιστική εταιρεία, ωστόσο η ύπαρξη της ανασφάλισης θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική μιας και ενισχύει ιδιαίτερα τον θεσμό της ασφάλισης και πολλές φορές συμβάλλει και στον καθορισμό των τιμών και των προϋποθέσεων που διέπουν ορισμένα ασφαλιστικά προϊόντα.

1.4.1 Κατηγορίες ανασφάλισης

Η διαδικασία της ανασφάλισης είναι αρκετά απαιτητική και επιπλέον οφείλει να καλύπτει πολλές και διαφορετικές ανάγκες. Αρχικά η ανασφάλιση διακρίνεται σε προαιρετική και σε συμβατική (Εικόνα 1). Η προαιρετική ανασφάλιση περιλαμβάνει για το ασφαλιστήριο συμβόλαιο που ανασφαλίζεται κάθε φορά ξεχωριστή διαπραγμάτευση. Η διαδικασία της προαιρετικής ανασφάλισης πιο συχνά επιλέγεται για την κάλυψη από συγκεκριμένους κινδύνους οι οποίοι συνήθως δεν περιλαμβάνονται στις ανασφαλιστικές συμβάσεις που έχουν πραγματοποιηθεί.

Εικόνα 1:Είδη Αντασφάλισης

Πηγή: Παπαγεωργίου, (2016)

Εκτός από την προαιρετική αντασφάλιση διαθέσιμη είναι επίσης η συμβατική αντασφάλιση. Σε αυτή την κατηγορία η αντασφαλιστική εταιρεία καταβάλλει συνήθως για το σύνολο των ασφαλιστηρίων συμβολαίων που εκδίδονται ένα συγκεκριμένο ποσοστό κάλυψης. Η συμβατική αντασφάλιση με τη σειρά της διακρίνεται στην αναλογική και στη μη αναλογική. Σε ότι αφορά την αναλογική μορφή αντασφάλισης το ύψος συμμετοχής του εκάστοτε αντασφαλιστή καθορίζεται κατά βάση με τη μορφή ποσοστού επί του συνολικού ασφαλισμένου ποσού, το οποίο καλύπτει το σύνολο του χαρτοφυλακίου.

Η αναλογική αντασφάλιση με τη σειρά της διακρίνεται στην απλή αναλογική και στην αντασφάλιση υπερβάλλοντος κεφαλαίου. Σε ότι αφορά την απλή αναλογική αντασφάλιση, αυτή αποτελεί ένα μια απλή μορφή αντασφάλισης. Στην περίπτωση της απλής αναλογικής αντασφάλισης ο εκάστοτε κίνδυνος επιμερίζεται ανάμεσα στα δύο μέρη, δηλαδή ανάμεσα στην πρωτασφαλίστρια και την αντασφαλίστρια εταιρεία. Αντίστοιχης σημασίας είναι και η αντασφάλιση υπερβάλλοντος κεφαλαίου με τη μόνη διαφορά να αποτελεί το γεγονός εφαρμογής παρακράτησης (όριο κράτησης) κάποιου

ποσού από την εκχωρήτρια εταιρία. Το όριο κράτησης και ορίζεται ως μία γραμμή με την οποία καθορίζεται το όριο πάνω από το οποίο ο αντασφαλιστής θα κληθεί να καταβάλει το ποσό των αποζημιώσεων που προκύπτουν. Ωστόσο, στην περίπτωση που το ποσό των αποζημιώσεων υπερβεί το κατώτατο αλλά και το ανώτατο όριο κράτησης τότε η πρωτασφαλίστρια εταιρεία οφείλει να καταβάλλει τη διαφορά που τυχόν να προκύψει.

Αντίθετα, σε ότι αφορά τη μη αναλογική αντασφάλιση τα χρηματικά ποσά των αποζημιώσεων είναι αυτά που καθορίζουν τη συμμετοχή του εκάστοτε αντασφαλιστή. Πιο συγκεκριμένα, ο εκάστοτε αντασφαλιστής καλείται να καλύψει ένα μέρος από τα χρηματικά ποσά που προκύπτουν και μόνο όταν αυτά ξεπεράσουν το όριο που ορίζεται κάθε φορά. Η μη αναλογική αντασφάλιση περαιτέρω διαχωρίζεται στην αντασφάλιση υπερβάλλοντος ζημίας και στην αντασφάλιση που αφορά τον περιορισμό της ζημίας. Στις περιπτώσεις αυτές γίνεται χρήση ορισμένων τύπων οι οποίοι χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του ποσοστού συμμετοχής για το οποίο πρόκειται να συμμετέχει ο εκάστοτε αντασφαλιστής. Τέλος, το τελευταίο είδος μη αναλογικής αντασφάλισης περιλαμβάνει την κατηγορία catastrophe. Σε αυτή την κατηγορία αντασφάλισης κύριο μέλημα είναι να εξασφαλίζεται προστασία από τη δημιουργία μεγάλων ποσών αποζημιώσεων που υπάρχει η πιθανότητα να προκληθούν από την ύπαρξη ενός κινδύνου όπως είναι για παράδειγμα μια μεγάλη πλημμύρα, ένας σεισμός, το ξέσπασμα μιας μεγάλης πυρκαγιάς κ.α (Παπαγεωργίου, 2016).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο

Ο κλάδος της ιδιωτικής ασφάλισης στην Ελλάδα

2.1 Θεσμικό πλαίσιο

Σύμφωνα με τα οριζόμενα του νόμου (Bankofgreece.gr, 2020) η Φερεγγυότητα II περιλαμβάνει όλα τα σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας καθώς και με το καθορισμένο πλαίσιο εποπτείας των ασφαλιστικών καθώς και των αντασφαλιστικών επιχειρήσεων οι οποίες ασκούν τη δραστηριότητά τους στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με την Οδηγία 2009/138/EK η οποία στη συνέχεια ενσωματώθηκε στον υπ' αριθμ. Νόμο 4364/2016 (ΦΕΚ Α 13) θεσπίζονται κανόνες οι οποίοι αφορούν τα σχετικά με την εφαρμογή και την δράση της ασφάλισης και της αντασφάλισης που λαμβάνει χώρα από ιδιωτικές επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα. Επιπλέον, με το νόμο αυτό καθορίζονται τα σχετικά με την εφαρμογή της εποπτείας που αφορά τους ασφαλιστικούς και τους αντασφαλιστικούς ομίλους καθώς επίσης και τα σχετικά με την εκκαθάρισης και την επιβίωση των επιχειρήσεων πρωτασφάλισης.

Σύμφωνα με τον υπ' αριθμ. Νόμο 4364/2016 (ΦΕΚ Α 13) οι διατάξεις που περιλαμβάνονται σε αυτόν αφορούν τις πρωτασφαλιστικές είτε τις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται ήδη – ή πρόκειται να ασκήσουν τη δράση τους - στην Ελλάδα. Οι δράσεις των επιχειρήσεων αυτών αφορούν τις ασφαλίσσεις ζημιών και τις ασφαλίσσεις ζωής οι οποίες θα παρέχονται εντός των πλαισίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παράλληλα, οι διατάξεις του παρόντος νόμου έχουν εφαρμογή στις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις οι οποίες διατηρούν την έδρα τους σε τρίτη χώρα αλλά λειτουργούν στην Ελλάδα καθώς και στις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις οι οποίες διατηρούν την έδρα τους σε κράτος – μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ίδιος νόμος αναφέρει επίσης πως ονομασίες όπως «ασφαλιστική εταιρεία / επιχείρηση», «ασφαλιστής» καθώς και κάθε ανάλογη ξενόγλωσση απόδοση των όρων αυτών οι οποίοι αναφέρονται στην επωνυμία ή στο διακριτικό τίτλο αποδίδονται μόνο σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Παράλληλα, οι επιχειρήσεις ασφάλισης οι οποίες διαθέτουν τη σχετική άδεια λειτουργίας και δραστηριοποιούνται σε κάποιο άλλο κράτος έχουν τη δυνατότητα να κάνουν χρήση της ίδιας επωνυμίας και του ίδιου διακριτικού τίτλου που διαθέτουν και στο κράτος καταγωγής τους.

Στον ίδιο νόμο αναφέρεται επίσης και η δραστηριότητα που χαρακτηρίζει μια ασφαλιστική επιχείρηση. Πιο συγκεκριμένα, το άρθρο 3 του υπ' αριθμ. Νόμου

4364/2016 (ΦΕΚ Α 13) ορίζει πως ασφαλιστική επιχείρηση ονομάζεται μια επιχείρηση που δραστηριοποιείται στον τομέα της πρωτασφάλισης και περιλαμβάνει το σύνολο των δραστηριοτήτων που αφορούν τους κλάδους ζωής ή και ζημιών. Πιο συγκεκριμένα, πρόκειται για επιχείρηση η οποία έχει αρχικά διασφαλίσει την απόκτηση της σχετικής άδειας λειτουργίας, η οποία καθορίζεται σύμφωνα με συγκεκριμένα άρθρα του Νόμου 4364/2016. Παράλληλα, ο νόμος αυτός αναφέρει επίσης πως μια εξαρτημένη ασφαλιστική επιχείρηση η οποία είτε ανήκει σε κάποιο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα είτε όχι, έχει ως βασικό της σκοπό την παροχή ασφαλιστικών υπηρεσιών οι οποίοι αφορούν ενδεχόμενους κινδύνους των επιχειρήσεων στις οποίες ανήκει ή του συνόλου των επιχειρήσεων που εντάσσονται στον όμιλο όπου και αυτή ανήκει.

Επιπλέον, σύμφωνα με όσα ορίζει ο Νόμος 4364/2016 μια ασφαλιστική επιχείρηση τρίτης χώρας με σκοπό την παροχή υπηρεσιών και λοιπών δραστηριοτήτων οφείλει να αποκτή άδεια σύμφωνα με όσα ορίζει το άρθρο 14 της Οδηγίας 2009/138/EK καθώς και να διαθέτει την καταστατική έδρα της εντός των συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπλέον, με την ίδια Οδηγία καθορίζεται και η άδεια λειτουργίας μιας αντασφαλιστικής επιχείρησης – επιχείρηση η οποία παρέχει αντασφαλιστικές υπηρεσίες - η οποία διαθέτει την έδρα της όχι στην Ελλάδα αλλά εντός των συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης . Τα ίδια ισχύουν και σε ότι αφορά τις εξαρτημένες αντασφαλιστικές επιχειρήσεις καθώς και τις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις τρίτης χώρας. Παράλληλα, σε ότι αφορά την ασφαλιστική καθώς και την αντασφαλιστική κάλυψη που προκύπτει κάθε φορά, σχετικά με τις καλύψεις κατά των ζημιών, υπεύθυνο για την κάλυψη θεωρείται το κράτος – μέλος στο οποίο διαθέτει η κάθε ασφαλιστική επιχείρηση την καταστατική της έδρα. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση των καλύψεων που αφορούν τις ασφαλίσεις ζωής. Στη συνέχεια ο συγκεκριμένος Νόμος παρέχει πληροφορίες σχετικά με τα κράτη υποδοχής. Για τις ασφαλίσεις ζωής και κατά ζημιών, κράτος – μέλος παροχής υπηρεσιών θεωρείται αντίστοιχα το κράτος – μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης ή το κράτος – μέλος στο οποίο βρίσκεται ο ασφαλιζόμενος κίνδυνος, τόσο όταν η ασφάλιση ασκείται από την έδρα της επιχείρησης, όσο και όταν ασκείται από άλλου κράτους – μέλους υποκατάστημα αυτής.

Σύμφωνα με τα οριζόμενα του παρόντος Νόμου ως εποπτικές αρχές ορίζονται οι εθνικές αρχές οι οποίες, δυνάμει νομοθετικής ή κανονιστικής ρύθμισης, είναι αρμόδιες να εποπτεύουν ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις. Αρμόδια Ελληνική

Εποπτική Αρχή είναι η Τράπεζα της Ελλάδος, στην οποία ανατίθεται το έργο της εποπτείας των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων και της άσκησης των λοιπών αρμοδιοτήτων της βάσει των διατάξεων του παρόντος νόμου και του Καταστατικού της. Οι αρμοδιότητες εποπτείας της ιδιωτικής ασφάλισης ασκούνται με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος, σύμφωνα με το Καταστατικό της. Οι αρμοδιότητες αυτές μπορεί να εξειδικεύονται, ως προς τις λεπτομέρειες εφαρμογής τους, με περαιτέρω αποφάσεις της Τράπεζας της Ελλάδος.

Επιπλέον, σύμφωνα με το Νόμο 4364/2016 (ΦΕΚ Α 13) με τον όρο υποκατάστημα νοείται το πρακτορείο ή υποκατάστημα ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, το οποίο βρίσκεται σε άλλο κράτος – μέλος από το κράτος – μέλος καταγωγής της. Με υποκατάστημα εξομοιώνεται κάθε μόνιμη παρουσία ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης στην Ελλάδα, που ασκείται μέσω απλού γραφείου το οποίο διευθύνεται από το προσωπικό της ίδιας της επιχείρησης, ή από ανεξάρτητο πρόσωπο, εντεταλμένο να ενεργεί μόνιμως για την επιχείρηση όπως θα ενεργούσε ένα πρακτορείο.

Ο συγκεκριμένος νόμος παραθέτει στη συνέχεια όσα αφορούν τους κλάδους ασφάλισης στον τομέα των ζημιών. Πιο συγκεκριμένα, τα ασφαλιστικά προϊόντα που αφορούν των κλάδο των ζημιών διακρίνονται στους παρακάτω κλάδους:

- Στον Κλάδο 1 που αφορά τα «Ατυχήματα». Στην κατηγορία των ατυχημάτων περιλαμβάνονται επίσης και τα εργατικά καθώς και τα λοιπά επαγγελματικά ατυχήματα τα οποία έχουν ως αποτέλεσμα να βρίσκονται οι εργαζόμενοι σε κατάσταση ασθένειας. Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει κατ'αποκοπήν και περιοδικές παροχές ή σε ορισμένες περιπτώσεις συνδυασμό των παραπάνω περιπτώσεων.
- Στον Κλάδο 2 που αφορά τις «Ασθένειες»: Ο κλάδος αυτός επίσης περιλαμβάνει κατ'αποκοπήν και περιοδικές παροχές ή σε ορισμένες περιπτώσεις συνδυασμό των παραπάνω περιπτώσεων.
- Στον Κλάδο 3 που αφορά τα «Χερσαία οχήματα». Στον κλάδο αυτό περιλαμβάνονται όλα τα χερσαία οχήματα με εξαίρεση τα σιδηροδρομικά. Ο κλάδος παρέχει καλύψεις σε οποιαδήποτε ζημιά προκύψει στα εν λόγω χερσαία οχήματα..

- Στον Κλάδο 4 που αφορά τα «Σιδηροδρομικά οχήματα». Ο κλάδος αυτός παρέχει αντίστοιχα καλύψεις σε οποιαδήποτε ζημιά που ενδέχεται να προκύψει στα σιδηροδρομικά οχήματα.
- Στον Κλάδο 5 που αφορά τα «Αεροσκάφη». Ο κλάδος αυτός παρέχει αντίστοιχα καλύψεις σε οποιαδήποτε ζημιά που ενδέχεται να προκύψει στα αεροσκάφη.
- Στον Κλάδο 6 που αφορά τα «Πλοία». Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει τα πλοία που μεταφέρονται σε θάλασσες, λίμνες και ποτάμια και προσφέρει τις αντίστοιχες καλύψεις σε οποιαδήποτε ζημιά προκύψει στα παραπάνω.
- Στον Κλάδο 7 που αφορά τα «Μεταφερόμενα εμπορεύματα». Στον κλάδο αυτό περιλαμβάνονται εμπορεύματα και αποσκευές διάφορων αγαθών. Ο κλάδος αυτός προσφέρει αντίστοιχα καλύψεις σε οποιαδήποτε ζημιά προκύψει εμπορεύματα, αποσκευές και λοιπά αγαθά τα οποία μεταφέρονται χωρίς να προσδιορίζεται το μεταφορικό μέσο που έχει αναλάβει τη μεταφορά αυτών.
- Στον Κλάδο 8 που αφορά την «Πυρκαγιά και τα λοιπά στοιχεία της φύσεως». Ο κλάδος αυτός παρέχει κάλυψη για οποιαδήποτε ζημιά προκύψει σε αγαθά - στα αγαθά αυτά δεν περιλαμβάνονται όσα ανήκουν στους κλάδους 3, 4, 5, 6 και 7- η οποία οφείλεται σε έκρηξη, σε πυρκαγιά σε θύελλα ή και σε ζημιές που προκλήθηκαν από υποχώρηση του εδάφους.
- Στον Κλάδο 9 που αφορά τις «Λοιπές ζημιές αγαθών». Ο συγκεκριμένος κλάδος περιλαμβάνει οποιαδήποτε ζημιά έχει προκληθεί σε αγαθά – επίσης σε αυτά δεν συμπεριλαμβάνονται όσα ανήκουν στους κλάδους 3, 4, 5, 6 και 7- η οποία οφείλεται για παράδειγμα σε λοιπές καιρικές συνθήκες όπως είναι το χαλάζι ή ο παγετός.
- Στον Κλάδο 10 που αφορά την «Αστική ευθύνη από χερσαία αυτοκίνητα οχήματα». Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει την αστική ευθύνη η οποία προέρχεται από χερσαία οχήματα. Στην αστική ευθύνη αυτή ανήκει επίσης και η ευθύνη του υπεύθυνου μεταφοράς.
- Στον Κλάδο 11 που αφορά την «Αστική ευθύνη από αεροσκάφη». Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει την αστική ευθύνη η οποία προέρχεται από τη χρήση αεροσκαφών. Στην αστική ευθύνη αυτή ανήκει επίσης και η ευθύνη του υπεύθυνου μεταφοράς.

- Στον Κλάδο 12 που αφορά την *«Αστική ευθύνη από θαλάσσια, λιμναία και ποτάμια σκάφη»*. Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει την αστική ευθύνη η οποία προέρχεται από τη χρήση σκαφών τα οποία κυκλοφορούν σε θάλασσες, λίμνες ή ποτάμια. Στην αστική ευθύνη αυτή ανήκει επίσης και η ευθύνη του υπεύθυνου μεταφοράς.
- Στον Κλάδο 13 που αφορά τη *«Γενική αστική ευθύνη»*. Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει την αστική ευθύνη η οποία δεν περιλαμβάνεται στους κλάδους 10 έως 12 που αναφέρθηκαν παραπάνω.
- Στον Κλάδο 14 που αφορά τις *«Πιστώσεις»*. Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει την καταβολή ασφαλιστρών τα οποία καταβάλλονται από τους εκάστοτε ασφαλιστές έναντι με σκοπό να καλυφθούν οι ζημιές που έχει υποστεί ο ασφαλισμένος για τις οποίες υπάρχει πιθανότητα αυτός να υποστεί τα ασφάλιστρα. Αυτό οφείλεται σε αδυναμία που κατέχουν ένας ή και περισσότεροι οφειλέτες να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που τους βαραίνουν απέναντι σε αυτόν.
- Στον Κλάδο 15 που αφορά τις *«Εγγυήσεις»*. Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει τις εγγυήσεις που παρέχουν οι ασφαλιστές έναντι καταβολής ασφαλιστρών οι οποίοι προσφέρουν εγγύηση στους ασφαλισμένους σε ότι αφορά την εκτέλεση των ενδεχόμενων συμβατικών τους υποχρεώσεων. Πιο συγκεκριμένα στον κλάδο αυτό περιλαμβάνονται άμεσες και έμμεσες εγγυήσεις.
- Στον Κλάδο 16 που αφορά τις *«Διάφορες χρηματικές απώλειες»*. Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει την κάλυψη των ενδεχόμενων χρηματικών ποσών, τα οποία τα οποία πρόκειται να χαθούν από τους κινδύνους που προκαλούνται. Ανάμεσα στους κινδύνους αυτούς περιλαμβάνεται η έλλειψη εισοδήματος, τα γενικά έξοδα, οι μη αναμενόμενες δαπάνες, οι άσχημες καιρικές συνθήκες, η απώλεια κερδών και εισοδημάτων κ.α.
- Στον Κλάδο 17 που αφορά τη *«Νομική προστασία»*. Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει την κάλυψη των απαραίτητων εξόδων που αφορούν την παροχή των υπηρεσιών νομικής προστασίας.
- Στον Κλάδο 18 που αφορά τη *«Βοήθεια»*. Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει την κάλυψη των απαιτήσεων παροχής άμεσης βοήθειας, σε ότι αφορά όσα προβλέπονται κάθε φορά από τους όρους που διαθέτει η κάθε σύμβαση που συνάπτεται. Πιο συγκεκριμένα, η βοήθεια δύναται να προσδιορίζεται σε

χρηματικές παροχές ή σε είδος έναντι καταβολής του αντίστοιχου κάθε φορά ασφαλιστρού. Η βοήθεια παρέχεται απέναντι σε πρόσωπα τα οποία αντιμετωπίζουν δυσκολίες στις μετακινήσεις τους ή δε βρίσκονται στην μόνιμη κατοικία τους. Από την άλλη η παροχή βοήθειας σε είδος αφορά τη χρήση του διαθέσιμου προσωπικού και του εξοπλισμού που διαθέτει αυτός που παρέχει τη βοήθεια.

Ο συγκεκριμένος νόμος παραθέτει στη συνέχεια όσα αφορούν τον κλάδο ασφαλίσεων ζωής. Πιο συγκεκριμένα οι ασφαλίσεις ζωής διακρίνονται στους παρακάτω κλάδους:

- Στον Κλάδο I που αφορά τις «*Ασφαλίσεις ζωής*». Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει καλύψεις που αφορούν ασφαλίσεις επιβίωσης, ασφαλίσεις θανάτου, ασφαλίσεις ζωής οι οποίες παρέχουν μελλοντική επιστροφή τμήματος του ασφαλιστρού, ασφαλίσεις που αφορούν σωματικές βλάβες κ.α
- Στον Κλάδο II που αφορά τις «*Ασφαλίσεις γάμου και γεννήσεως*». Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει καλύψεις που αφορούν ασφάλιστρα τα οποία διατίθενται για την κάλυψη των εξόδων σε περιπτώσεις τέλεσης γάμου και γεννήσεων.
- Στον Κλάδο III που αφορά τις «*Ασφαλίσεις ζωής συνδεδεμένες με επενδύσεις*». Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει καλύψεις που αφορούν ασφαλίσεις οι οποίες έχουν σχέση με συγκεκριμένα επενδυτικά κεφάλαια.
- Στον Κλάδο IV που αφορά τη «*Διαρκή ασφάλιση ασθένειας*». Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει παροχές που αφορούν συνεχόμενη κάλυψη ασθένειας η οποία δεν δύναται να ακυρωθεί από τον εκάστοτε ασφαλιστή. Όσα αφορούν τον κλάδο αυτό η αρμόδια Εποπτική Αρχή αναφέρει πως τα ως άνω ορίζονται σύμφωνα με τα οριζόμενα των αντίστοιχων ασφαλίσεων που συνάπτονται στην Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο.
- Στον Κλάδο V που αφορά τις «*Τοντίνες*». Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει παροχές σε ομάδες, οι οποίες απαρτίζονται μέλη που διαθέτουν ως κοινό σκοπό την κεφαλαιοποίηση και περαιτέρω διανομή των εισφορών τους ανάμεσα σε άτομα που τελικά καταφέρνουν να επιζήσουν ή σε ανάμεσα στους κληρονόμους όσων έχουν αποβιώσει.
- Στον Κλάδο VI που αφορά τις «*Εργασίες κεφαλαιοποίησης*». Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει τις εργασίες που λαμβάνουν χώρα και αφορούν τους αναλογιστικούς υπολογισμούς μιας επιχείρησης η οποία στη συνέχεια

πρόκειται να αναλάβει ασφαλιστικές καλύψεις για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα έναντι συγκεκριμένου ποσού που αντιστοιχεί στο αντίτιμο του ασφαλιστήριου.

- Στον Κλάδο VII που αφορά τη *«Διαχείριση συλλογικών συνταξιοδοτικών κεφαλαίων ή οργανισμών»*. Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει διάφορες εργασίες που αφορούν τη διαχείριση συνταξιοδοτικών κεφαλαίων. Επιπλέον, ο κλάδος ασχολείται με επιχειρήσεις που προχωρούν σε καταβολή παροχών που αφορούν θανάτους ή καταστάσεις περιορισμού των συνθηκών απασχόλησης, οι οποίες διαχειρίζονται λοιπές επενδύσεις και άλλα στοιχεία που προέρχονται από το ενεργητικό των κεφαλαίων.
- Στον Κλάδο VIII που αφορά τις *«Ασφαλίσεις του γαλλικού ασφαλιστικού κώδικα»*. Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει εργασίες που αφορούν ασφαλίσεις ζωής όπως προκύπτουν από το γαλλικό ασφαλιστικό κώδικα.
- Στον Κλάδο IX που αφορά τις *«Εργασίες κοινωνικής ασφάλισης»*. Ο κλάδος αυτός περιλαμβάνει διάφορες εργασίες οι οποίες αφορούν το προσδόκιμο ζωής. Οι εν λόγω εργασίες καθορίζονται από την αντίστοιχη νομοθεσία του κράτους που αφορούν. Τα όσα ορίζονται τα διαχειρίζονται οι διάφορες ασφαλιστικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον κλάδο ζωής και οι οποίες αναλαμβάνουν να διαχειριστούν και να αντιμετωπίσουν τους ενδεχόμενους κινδύνους που προκύπτουν από τις παραπάνω ασφαλίσεις.

2.1.1 Κατηγορίες Διανομέων Ασφαλιστικών Προϊόντων

Σύμφωνα με τα οριζόμενα του νόμου υπάρχουν διάφορες κατηγορίες όσων αναλαμβάνουν να πραγματοποιήσουν διανομή των ασφαλιστικών προϊόντων. Με τον όρο διανομή ασφαλιστικών προϊόντων γίνεται αναφορά στην παροχή ασφαλιστικών συμβουλών ή στην παροχή περαιτέρω ασφαλιστικών εργασιών. Όλα τα παραπάνω δύναται να λάβουν χώρα μετά από αναζήτηση των απαραίτητων πληροφοριών (παροχών, διαθέσιμων τιμών κλπ) από τους πελάτες πριν από τη σύναψη της εκάστοτε ασφαλιστικής σύμβασης.

Οι υφιστάμενες κατηγορίες των διανομέων ασφαλιστικών προϊόντων είναι αρκετές και η διάκριση αυτών γίνεται σύμφωνα με συγκεκριμένα κριτήρια. Πιο συγκεκριμένα, *ασφαλιστικός διαμεσολαβητής* δύναται να είναι οποιοδήποτε φυσικό ή και νομικό πρόσωπο το οποίο δραστηριοποιείται - έναντι αμοιβής –στην ανάληψη υπηρεσιών διανομής ασφαλιστικών προϊόντων. Ωστόσο, ως ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές δεν νοούνται οι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αλλά ούτε και οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές οι οποίοι εφαρμόζουν την ασφαλιστική διαμεσολάβηση ως μια δευτερεύουσα δραστηριότητα. Παράλληλα, όσοι ακούν το επάγγελμα του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή στην Ελλάδα διακρίνονται σε ασφαλιστικούς πράκτορες, σε συντονιστές ασφαλιστικών πρακτόρων καθώς επίσης και σε μεσίτες ασφαλίσεων και αντασφαλίσεων (Bankofgreece, 2020)

Ανάμεσα στους διανομείς των ασφαλιστικών προϊόντων εντάσσονται επίσης οι *ασφαλιστικοί πράκτορες*. Ασφαλιστικός πράκτορας δύναται να είναι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο δραστηριοποιείται στη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων για κάποιες ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Στην κατηγορία των ασφαλιστικών πρακτόρων δύναται να συμπεριληφθούν ακόμη τα πιστωτικά ιδρύματα, διάφορες εταιρείες επενδύσεων ή και κάποιοι αγροτικοί συνεταιρισμοί, στην περίπτωση που οι παραπάνω έχουν αναλάβει να δραστηριοποιηθούν στον τομέα της διανομής ασφαλιστικών προϊόντων (Bankofgreece, 2020).

Παράλληλα, στους διανομείς των ασφαλιστικών προϊόντων εντάσσονται και οι *συντονιστές των ασφαλιστικών πρακτόρων*. Οι παραπάνω δύναται να είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία έχουν ως κύρια δραστηριότητά τους τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων, η οποία πραγματοποιείται από ένα σύνολο ατόμων τα οποία αποτελούν μια ομάδα ασφαλιστικών πρακτόρων. Τη συγκεκριμένη ομάδα επιλέγει ο εκάστοτε συντονιστής ο οποίος στη συνέχεια, αφού καταλήξει στη σύνθεσή της, την προτείνει σε διάφορες ασφαλιστικές επιχειρήσεις με σκοπό τη συνεργασία. Ωστόσο, ο συντονιστής φροντίζει και επιβλέπει την ομάδα που έχει συσταθεί και προσπαθεί ώστε να διασφαλίζεται η εφαρμογή των πολιτικών που φέρουν οι επιχειρήσεις με τις οποίες έχουν συνάψει συνεργασία, χωρίς όμως ο συντονιστής να εμπλέκεται με αυτούς. (Bankofgreece, 2020)

Μια ακόμη κατηγορία η οποία ανήκει στους διανομείς των ασφαλιστικών προϊόντων είναι οι *μεσίτες ασφαλίσεων και αντασφαλίσεων*. Οι παραπάνω δύναται να είναι φυσικά

ή νομικά πρόσωπα τα οποία αφού έχουν εξασφαλίσει γραπτά εντολή από τους πελάτες, έχουν τη δυνατότητα της διανομής ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων, έχοντας ως βάση έναν αρκετά ικανοποιητικό αριθμό ασφαλιστικών συμβάσεων, χωρίς να υπάρχει η υποχρέωση της επιλογής συγκεκριμένης ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης. (Bankofgreece, 2020)

Επιπλέον, στον τομέα της διανομής ασφαλιστικών προϊόντων στην Ελλάδα δραστηριοποιούνται επίσης και οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές οι οποίοι έχουν την ασφαλιστική διαμεσολάβηση ως δευτερεύουσα επαγγελματική δραστηριότητα. Ασφαλιστικός διαμεσολαβητής δύναται να είναι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο - με εξαίρεση τις επιχειρήσεις που ασχολούνται με επενδύσεις, τα πιστωτικά ιδρύματα καθώς και τους αγροτικούς συνεταιρισμούς – το οποίο αναλαμβάνει, έναντι συγκεκριμένης αμοιβής, να διανέμει ασφαλιστικά προϊόντα έχοντας τη δράση του αυτή ως δευτερεύουσα δραστηριότητα και εφόσον υφίστανται τα παρακάτω:

- Ο ΚΑΔ της κύριας δραστηριότητας που κατέχει το εκάστοτε φυσικό ή νομικό πρόσωπου είναι διαφορετικός από τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων.
- Τα διανεμόμενα ασφαλιστικά προϊόντα είναι συγκεκριμένα και κατά βάση χρησιμοποιούνται συμπληρωματικά ως υπηρεσίες που παρέχει ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής στην κύρια επαγγελματική δραστηριότητά του.
- Τα ως άνω αναφερόμενα ασφαλιστικά προϊόντα δεν δύναται να περιλαμβάνουν τις καλύψεις των ασφαλίσεων ζωής ή των ασφαλίσεων αστικής ευθύνης. Εξαιρέση αποτελούν οι περιπτώσεις όπου τα εν λόγω αγαθά είναι συμπληρωματικά των υπηρεσιών που παρέχει ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής μέσω της κύριας δραστηριότητάς του. (Bankofgreece, 2020)

2.2 Εποπτεία ασφαλιστικών επιχειρήσεων

2.2.1 Ιστορική αναδρομή στην εποπτεία της ιδιωτικής ασφάλισης στην Ελλάδα

Κατά το έτος 1909 έλαβαν χώρα οι πρώτες κινήσεις που θα οδηγούσαν στη θέσπιση και την εφαρμογή κρατικής εποπτείας που θα αφορούσε την εύρυθμη λειτουργία των

ελληνικών ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Στη συνέχεια κατά το έτος 1910 έγινε επιτρεπτή η δραστηριότητα επιχειρήσεων από την αλλοδαπή στην Ελλάδα. Επτά χρόνια μετά έγιναν ενέργειες που αφορούσαν τη θέσπιση των απαραίτητων κανόνων σχετικά με την ίδρυση και την περαιτέρω λειτουργία των επιχειρήσεων ασφάλισης (Bankofgreece, 2020).

Στη συνέχεια, κατά το έτος 1926 το Υπουργείο Εμπορίου διατηρούσε έως και το 1976 την ευθύνη εποπτείας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Ωστόσο, υπεύθυνη για τις προσφερόμενες αναλογιστικές υπηρεσίες ήταν η Διεύθυνση Πίστεως και Ασφαλίσεως. Από το 1976 και μετά έγινε η σύσταση της Διεύθυνσης Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων και Αναλογιστικής. Το 2004 με το Νόμο 3229/2004 (ΦΕΚ Α 38) γίνεται η σύσταση της Επιτροπής Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης (ΕΠΕΙΑ). Τέσσερα χρόνια μετά η εν λόγω Επιτροπή Εποπτείας άρχισε να αποκτά δραστηριότητα και να προσφέρει τις υπηρεσίες της ως αυτοτελής εποπτική αρχή – σύμφωνα με τα οριζόμενα της υπ' αριθμ' 46511/Β.2147 Υπουργικής Απόφασης. (Bankofgreece, 2020).

Ο νέος νόμος που ακολούθησε κατήργησε στη συνέχεια την Επιτροπή Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το Νόμο 3867/2010 (ΦΕΚ Α 128) από τα τέλη του 2010 τις αρμοδιότητες που κατείχε η Επιτροπή Εποπτείας τις ανέλαβε η Τράπεζα της Ελλάδος. Ο παραπάνω νόμος στη συνέχεια τροποποιήθηκε με τον Ν. 4364/2016 (ΦΕΚ Α 13) ο οποίος περιλάμβανε την ενσωμάτωση και της Οδηγίας 2009/138/ΕΚ η οποία αφορούσε τη Φερεγγυότητα II (Solvency II). Σύμφωνα με τη Φερεγγυότητα II, αυτή περιλαμβάνει όλα τα σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας καθώς επίσης και με την εφαρμογή της εποπτείας που αφορά τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Bankofgreece, 2020).

Σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο άρθρο 55Α του Καταστατικού που διατηρεί η Τράπεζα της Ελλάδος, η ίδια προβλέπεται να ασκεί την εποπτεία όχι μόνο σε ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αλλά και στα λοιπά πιστωτικά ιδρύματα. Επιπλέον, η Τράπεζα της Ελλάδος ασκεί εποπτεία σε όσους διανέμουν ασφαλιστικά προϊόντα καθώς επίσης και σε όσα ιδρύματα από τον χρηματοπιστωτικό κλάδο βρίσκονται σε κατάσταση εκκαθάρισης. Βασικός σκοπός της εφαρμογής εποπτείας από την Τράπεζα της Ελλάδος είναι η κατάκτηση σταθερότητας καθώς επίσης και η περαιτέρω εύρυθμη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Τέλος, ένας ακόμη σκοπός της εφαρμογής εποπτείας από την Τράπεζα της Ελλάδος είναι όλες οι λειτουργίες, οι συναλλαγές και οι λοιπές διαδικασίες που λαμβάνουν χώρα να διέπονται από διαφάνεια (Bankofgreece.,2020)

2.2.2 Στόχοι εποπτείας του συστήματος ιδιωτικής ασφάλισης

Από τα τέλη του 2020 στις αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος περιλαμβάνεται και η εφαρμογή της εποπτείας του συστήματος ιδιωτικής ασφάλισης. Πιο συγκεκριμένα η εποπτεία του συστήματος ιδιωτικής ασφάλισης έχει ως στόχο:

- Την παροχή προστασίας στους λήπτες της ασφάλισης. Επιπλέον, στην παροχή προστασίας στους ασφαλισμένους αλλά και όσους δικαιούνται λοιπές απαιτήσεις που προκύπτουν από την ασφάλιση.
- Την εφαρμογή των κανόνων και κατά συνέπεια της εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς της ιδιωτικής ασφάλισης.
- Την προσπάθεια να διασφαλίζεται η χρηματοπιστωτική σταθερότητα στη χώρα μας αλλά και στην αλλοδαπή και γενικά οπουδήποτε λειτουργούν οι ελληνικές ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις. (Bankofgreece, 2020)

Παράλληλα, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της Τράπεζας της Ελλάδος είναι:

- Η εποπτεία σε ότι αφορά την εφαρμογή της αρμόζουσας νομοθεσίας σε συγκεκριμένα έγγραφα βασικών πληροφοριών (*Key Information Documents*) τα οποία αφορούν ορισμένα επενδυτικά προϊόντα τα οποία στηρίζονται σε ασφάλιση.
- Η εφαρμογή εποπτείας - για προληπτικούς λόγους- σε ξένες ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις οι οποίες διαθέτουν την έδρα τους σε χώρες οι οποίες δεν βρίσκονται εντός των συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά ωστόσο δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα διατηρώντας κάποιο υποκατάστημα.
- Η εφαρμογή εποπτείας στο δίκτυο που αφορά τη διανομή των ασφαλιστικών προϊόντων τα οποία προέρχονται από επιχειρήσεις που βρίσκονται είτε στην Ελλάδα είτε σε χώρα εντός των συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- Η εποπτεία που εφαρμόζεται για προληπτικούς λόγους σε ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις οι οποίες διατηρούν την έδρα τους στην Ελλάδα σε ότι αφορά την παροχή των υπηρεσιών ασφάλισης στην Ελλάδα καθώς και σε κράτη-μέλη της ΕΕ.
- Ο έλεγχος σε ότι αφορά τη συμμόρφωση στους κανόνες γενικού συμφέροντος που διέπουν τα υποκαταστήματα των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων και διαμεσολαβητών που βρίσκονται εντός των συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. (Bankofgreece, 2020)

2.2.3 Βασικές αρχές εποπτείας

Σύμφωνα με όσα αναφέρει η Κανελλοπούλου (2009) με σκοπό να καταφέρει να εφαρμοστεί η εποπτεία οφείλουν να τηρηθούν ορισμένες βασικές αρχές οι οποίες ορίζονται στα πλαίσια της εποπτείας. Μια από αυτές τις βασικές αρχές είναι η εποπτεία που εφαρμόζεται να έχει κύριο στόχο της την αντιμετώπιση των κινδύνων. Πιο συγκεκριμένα, η αρχή αυτή επικεντρώνεται κατά βάση στην αντιμετώπιση των ενδεχόμενων οικονομικών κινδύνων. Μια ακόμη σημαντική αρχή είναι αυτή της αναλογικότητας. Η αρχή της αναλογικότητας αφορά τη διαδικασία εφαρμογής της εποπτείας και πιο συγκεκριμένα τη διαδικασία κατά την οποία οι αρχές επεξεργάζονται την ύπαρξη και τη φύση των υφιστάμενων κάθε φορά κινδύνων ώστε να μην ασκείται υπερβολική ή περιορισμένη εποπτεία (ανάλογα κάθε φορά με το είδος της επιχείρησης).

Μια ακόμη αρχή που εφαρμόζεται είναι η αρχή της διαφάνειας και της λογοδοσίας. Η συγκεκριμένη αρχή παίζει σημαντικό ρόλο στην εφαρμογή της νομιμότητας και στην αξιοπιστία και ακεραιότητα των Εποπτικών Αρχών και του εποπτικού συστήματος. Επιπλέον, η αρχή της διαφάνειας δύναται να επιτευχθεί με τη δημοσιοποίηση των μεθόδων που εφαρμόζονται κατά την εποπτική εξέταση και κατά την εφαρμογή των βασικών λειτουργιών και δραστηριοτήτων της εποπτείας.

Άλλη μια αρχή που εφαρμόζεται είναι αυτή της ανεξαρτησίας των εποπτικών αρχών. Το σύνολο των Εποπτικών Αρχών οφείλει να χαρακτηρίζεται από αμεροληψία ώστε να είναι να σε θέση να δραστηριοποιούνται αποτελεσματικά και απρόσκοπτα ώστε να

εξασφαλίζεται το κοινό συμφέρον. Σημαντικό είναι ωστόσο οι Εποπτικές Αρχές να στελεχώνονται με το κατάλληλο κάθε φορά εργατικό δυναμικό και επιπλέον να εξασφαλίζουν και την παροχή κρατικής νομικής προστασίας.

Η τελευταία αρχή που εφαρμόζεται αφορά τη δραστηριότητα της εποπτικής αρχής η οποία οφείλει να χαρακτηρίζεται από συνέπεια και από συνέχεια. Βασικός σκοπός των εποπτικών αρχών είναι να υιοθέτηση όσων ορίζονται από τη Φερεγγυότητα II (Solvency II) από το σύνολο των ασφαλιστικών εταιριών με σκοπό να υπάρχει η δυνατότητα έγκαιρης αντιμετώπισης των ενδεχόμενων κινδύνων ώστε ο υπολογισμός αυτών και η περαιτέρω αντιμετώπιση των κινδύνων να είναι η ίδια για όλες τις ασφαλιστικές εταιρίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Κανελλοπούλου, 2009).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3ο

Εταιρείες που παρέχουν Ιδιωτική ασφάλιση στην Ελλάδα

Σύμφωνα με πληροφορίες που παρέχει η Τράπεζα της Ελλάδος, στη χώρα μας ασκούν δραστηριότητα στον κλάδο της ιδιωτικής ασφάλισης ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις οι οποίες έχουν ως έδρα τους την Ελλάδα. Επιπλέον, δραστηριότητα ασκούν επιχειρήσεις οι οποίες διαθέτουν υποκαταστήματα στην Ελλάδα αλλά η έδρα τους βρίσκεται σε κάποια τρίτη χώρα η οποία βρίσκεται εκτός των συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δραστηριοποιούνται επίσης ασφαλιστικές επιχειρήσεις οι οποίες διατηρούν την έδρα τους σε χώρες που βρίσκονται εντός των συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχοντας υποκαταστήματα ή παρέχοντας υπηρεσίες ελεύθερα σε αυτές. Υπεύθυνη για την εφαρμογή εποπτείας των ως άνω ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων οι οποίες διατηρούν την έδρα τους στην Ελλάδα, αλλά και των επιχειρήσεων που διατηρούν υποκαταστήματα, είναι η Τράπεζα της Ελλάδος (Bankofgreece, 2020).

3.1 Ασφαλιστικές εταιρείες με έδρα την Ελλάδα

Στη χώρα μας πολλές είναι οι ιδιωτικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στο χώρο της ιδιωτικής ασφάλισης. Κάποιες από τις μεγαλύτερες εταιρείες που παρέχουν ιδιωτική ασφάλιση στην Ελλάδα είναι οι παρακάτω:

Allianz Ελλάδος

Η Allianz Ελλάδος είναι μια εταιρεία η οποία είναι μέλος του Ομίλου Allianz τα τελευταία 28 χρόνια. Η Allianz είναι μια από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις ιδιωτικής ασφάλισης στην Ελλάδα και στόχος της είναι κατά βάση ο πελάτης και η παροχή προϊόντων υψηλής ποιότητας. Πιο συγκεκριμένα η εταιρεία διαθέτει προϊόντα τα οποία να ανταποκρίνονται στις ανάγκες του εκάστοτε πελάτη και περιλαμβάνουν την ασφάλιση οχημάτων, την ασφάλιση περιουσίας, υγείας και άλλων πιο εξειδικευμένων προϊόντων. Η Allianz Ελλάδος παρέχει υπηρεσίες οι οποίες δύναται να καλύψουν τις

ανάγκες φυσικών και νομικών προσώπων σε ότι αφορά προσωπικά ή επαγγελματικά θέματα (Allianz, 2020).

Εικόνα 2: ALLIANZ

Πηγή: Allianz.com.gr

Με την πάροδο του χρόνου η εταιρεία απέκτησε μεγάλη απήχηση στο κοινό και κατά το έτος 2018 κατάφερε να εξυπηρετεί περίπου 270.000 πελάτες καλύπτοντας τις ασφαλιστικές τους ανάγκες. Παράλληλα, σύμφωνα με έρευνα που πραγματοποίησε με η NPS η Allianz Ελλάδος μετά το έτος 2015 κατέχει σημαντική θέση στην προτίμηση των πελατών ιδιαίτερα στους κλάδους περιουσίας και ατυχημάτων. Κατά το έτος 2017 ο Όμιλος Allianz διέθετε συνολικό κύκλο εργασιών περίπου 130,6 δισ. Ευρώ. Επιπλέον ο όμιλος απασχολεί περισσότερους από 140.000 εργαζόμενους και προσφέρει τις υπηρεσίες του σε σχεδόν 92 εκατομμύρια πελάτες. (Allianz, 2020).

ERGO

Η εταιρεία ERGO βρίσκεται ανάμεσα στους πιο σημαντικούς ασφαλιστικούς ομίλους της Γερμανίας και γενικότερα της Ευρώπης. Ο όμιλος κατέχει σημαντική θέση στην Ευρώπη και την Ασία ενώ η δραστηριότητα του εκτείνεται σε περισσότερες από 30 χώρες. Ο όμιλος στον οποίο ανήκει η εταιρεία παρέχει ασφαλιστικά προϊόντα και υπηρεσίες υψηλής ποιότητας. Ο όμιλος στον οποίο ανήκει η εταιρεία διαθέτει σχεδόν 40.000 απασχολούμενους. Η εταιρεία ERGO κατά το έτος 2018 εισέπραξε 19 δισεκατομμύρια ευρώ από ασφάλιστρα ενώ και αυτή με τη σειρά της κατέβαλε 15 δισεκατομμύρια ευρώ τα οποία αφορούσαν παροχές πελατών της (Ergohellas, 2020).

Εικόνα 3:ERGO

Πηγή: Ergohellas.gr

Επιπλέον, ο όμιλος ERGO ανήκει στην εταιρεία Munich Re, η οποία βρίσκεται ανάμεσα στις πιο σημαντικές αντασφαλιστικές εταιρείες στον κόσμο. Παράλληλα, η εταιρεία MEAG, έχει αναλάβει τη διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων που διαθέτει ο όμιλος αλλά και τις επενδύσεις της εταιρείας ERGO, ποσά τα οποία αγγίζουν τα 132 δισεκατομμύρια ευρώ. Κατά το έτος 2016 η εταιρεία δήλωνε κέρδη τα οποία έφταναν τα 26,3 εκατομμύρια ευρώ. Το ίδιο αισιόδοξα ήταν τα αποτελέσματα και σε ότι αφορά τα συνολικά ασφάλιστρα που κατείχε η εταιρεία τα οποία σημείωσαν αύξηση κατά 4,2% και έφταναν τα 145,9 εκατομμύρια ευρώ. Κατά το έτος 2018 η εταιρεία ERGO κατάφερε να επιτύχει τη συγχώνευσή της με την ΑΤΕ Ασφαλιστική (Αγροτική Ασφαλιστική). Την ίδια χρονιά τα ασφάλιστρα της εταιρείας ξεπέρασαν τα 238 εκατομμύρια ευρώ και επιπλέον η εταιρεία δήλωνε πως παρείχε τις υπηρεσίες της σε περισσότερους από 900.000 πελάτες (Ergohellas, 2020).

Υδρόγειος Ασφαλιστική

Η εταιρεία Υδρόγειος είναι μια ασφαλιστική εταιρεία η οποία δραστηριοποιείται στον τομέα των γενικών ασφαλίσεων από το 1973. Η εταιρεία παρέχει ασφαλιστικά προϊόντα τα οποία ανταποκρίνονται στις ανάγκες του εκάστοτε πελάτη και τα οποία αφορούν ιδιώτες αλλά και επαγγελματίες. Η διάθεση των προϊόντων της εταιρείας γίνεται μέσα από το δίκτυο των συνεργατών που διαθέτει η εταιρεία (Ydrogios, 2020).

Εικόνα 4:Υδρόγειος Ασφαλιστική

Πηγή: Ydrogios.gr

Η εταιρεία έφτασε σταδιακά στο σημείο που βρίσκεται σήμερα. Μετά την ίδρυσή της, που έλαβε χώρα το 1973 και μετά τη μακρόχρονη πείρα ανθρώπων που γνωρίζουν την ασφαλιστική αγορά η εταιρεία καταφέρνει το 1990 να σχεδιάζει την ανάπτυξή της στην περιφέρεια. Στη συνέχεια, το 1996 η εταιρεία εγκαινιάζει τα νέα της στην Καλλιθέα. Το 1998 η εταιρεία κάνει αύξηση του μετοχικού της κεφαλαίου και δίνει τη δυνατότητα σε συνεργάτες της εταιρείας να συμμετέχουν σε αυτό. Με αυτόν τον τρόπο η οικονομική θέση της εταιρείας ενισχύεται σημαντικά. Στη συνέχεια, το έτος 2001 η εταιρεία με σημαντικούς ρυθμούς ανάπτυξης βρίσκεται ανάμεσα στις κυρίαρχες εταιρείες που ασκούν δραστηριότητα στον τομέα των Γενικών Ασφαλειών στην Ελλάδα. Ακολουθεί το 2002 η ίδρυση της θυγατρικής εταιρείας «Υδρόγειος Ασφαλιστική Εταιρεία Κύπρου Ltd» η οποία κατέχει την έδρα της στη Λάρνακα της Κύπρου (Ydrogios, 2020).

Λίγα χρόνια μετά, και πιο συγκεκριμένα το 2010 η εταιρεία έχει ήδη εγκαινιάσει τα νέα της γραφεία σε Αθήνα και Κύπρο. Παράλληλα, το 2011 η εταιρεία καταφέρνει να αυξήσει και πάλι το μετοχικό της κεφάλαιο. Μετά την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου η εταιρεία κάνει όλα τα απαραίτητα που αφορούν στην υιοθέτηση και εφαρμογή των κανόνων που ορίζει το πλαίσιο Φερεγγυότητα II. Το έτος 2012 είναι μια τιμητική χρονιά για την εταιρεία μιας και παίρνει το βραβείο ως ένας από τους 42 True Leaders (Ηγέτες της ελληνικής οικονομίας) της ICAP. (Ydrogios, 2020).

Ωστόσο, στη συνέχεια, το 2017 η εταιρεία προβαίνει σε μείωση του ποσοστού συμμετοχής της στο μετοχικό κεφάλαιο της «ΥΔΡΟΓΕΙΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) ΛΤΔ» και ο όμιλος σταματά να υφίσταται. Σήμερα η εταιρεία

κατέχει 375.000 ασφαλισμένα οχήματα στη χώρα. Επιπλέον διαθέτει 2000 συνεργάτες ασφαλιστικούς συμβούλους, απασχολεί συνολικά 230 εργαζόμενους και διατηρεί 15 υποκαταστήματα της εταιρείας σε όλη την Ελλάδα (Ydrogiος, 2020).

Εθνική Ασφαλιστική

Η Εθνική Ασφαλιστική είναι μια εταιρεία η οποία προσφέρει τις ασφαλιστικές της υπηρεσίες από το 1891. Βασικός μέτοχος της εταιρείας ήταν αρχικά η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας, ωστόσο ακόμα συμμετείχε και άλλες τράπεζες όπως η Τράπεζα Κωνσταντινουπόλεως, η Τράπεζα Ηπειροθεσσαλίας κ.α. (Ethniki-asfalistiki, 2020).

Εικόνα 5:Εθνική Ασφαλιστική

Πηγή: Ethniki-asfalistiki, 2020

Η εταιρεία ιδρύεται το 1891 με κύριο σκοπό τη διανομή ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών προϊόντων. Κατά το έτος 1894 ήδη διαθέτει τα πρώτα ιδιόκτητα γραφεία της που βρίσκονται στην οδό Κοραή. Η Εθνική Ασφαλιστική ήταν η πρώτη εταιρεία η οποία διαφήμιζε την ασφάλεια ζωής σε πολλές από τις εφημερίδες της εποχής. Χρόνια αργότερα, το 1910 έλαβε χώρα η πρώτη νομοθετική ρύθμιση η οποία αφορούσε την ιδιωτική ασφάλιση. Τα επόμενα χρόνια αν και η κατάσταση που επικρατούσε στη χώρα ήταν ιδιαίτερα δύσκολη εξαιτίας των πολέμων ο συνολικός αριθμός ασφαλιστρών που παρέχει η εταιρεία εμφανίζει άνοδο κατά 50% (Ethniki-asfalistiki, 2020).

Κατά το έτος 1917 η Εθνική ασφαλιστική προβαίνει στην κάλυψη υλικών ζημιών που έχουν προκληθεί από πυρκαγιά που ξέσπασε στην περιοχή της Θεσσαλονίκης. Το ύψος των ασφαλιστρών που καταβλήθηκαν ξεπέρασε τα δύο εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες δραχμές. Παράλληλα, λίγα χρόνια μετά το 1922, η Εθνική ασφαλιστική στην

προσπάθειά της για παροχή βοήθειας θα προβεί στην προσφορά οκτώ εκατομμυρίων δραχμών σε όσους ήταν μέρος όσων συνέβησαν στη Μικρασιατική Καταστροφή. Ωστόσο, η εταιρεία, από το 1923 έως και το 1940 χαρακτηρίζεται από βελτίωση σε ότι αφορά τα οικονομικά της στοιχεία και για το λόγο αυτό θέτει τα θεμέλια του νέου κτηρίου που βρίσκεται στην Κοραή (Ethniki-asfalistiki, 2020).

Κατά τα έτη 1941 έως 1945 και μετά την επίταξη του κτιρίου της τράπεζας στην οδό Κοραή από τους Γερμανούς η εταιρεία μεταφέρει τις εγκαταστάσεις της στην οδό Σοφοκλέους. Στη συνέχεια, κατά τα έτη 1950 έως 1969 η εταιρεία διαγράφει ανοδική πορεία παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η οικονομία της χώρας. Πράγματι, παρατηρείται το επόμενο διάστημα σημαντική αύξηση στους κλάδους Πυρός, Ζωής και Μεταφορών. Στη συνέχεια, και πιο συγκεκριμένα κατά το έτος 1963, η Εθνική Ασφαλιστική θα έχει πλέον στην κατοχή της ένα ακόμη ιδιαίτερο κτίριο στην οδό Καραγεώργη Σερβίας. (Ethniki-asfalistiki, 2020).

Στη συνέχεια, κατά το έτος 1978 και με την ένταξη της Ελλάδος στην ΕΟΚ η Εθνική Ασφαλιστική καταφέρνει να σημειώσει σημαντική αύξηση στα συνολικά της ασφάλιστρα. Επιπλέον, το δίκτυο καταστημάτων της Εθνικής Ασφαλιστικής διευρύνεται και εταιρεία διαθέτει 46 υποκαταστήματα ασφάλισης αλλά και 317 πρακτορεία ασφάλισης. Με την πάροδο του χρόνου η Εθνική Ασφαλιστική σημειώνει σταδιακή αύξηση στα έσοδά της αλλά και στα καθαρά της κέρδη. Σημαντική ήταν επίσης η συγχώνευση της Εθνικής Ασφαλιστικής με τις εταιρείες ΑΣΤΗΡ, ΕΤΕΒΑ και ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ, μιας και μετά τη διαδικασία της συγχώνευσης το μερίδιο της αγοράς που κατέληξε να έχει στην κατοχή της η εταιρεία καταλάμβανε ένα μεγάλο μέρος της ασφαλιστικής αγοράς. (Ethniki-asfalistiki, 2020).

Αρκετά χρόνια μετά και πιο συγκεκριμένα κατά το έτος 2001, η Εθνική Ασφαλιστική κάνει όλες τις απαραίτητες ενέργειες με σκοπό να εξασφαλίσει νέα στέγη των υπηρεσιών της η οποία κατασκευάζεται επί της λεωφόρου Συγγρού. Οι εργασίες ανέγερσης του νέου κτηρίου θα έχουν διάρκεια πολλών ετών ώσπου η εταιρεία θα πραγματοποιήσει τα εγκαίνια του νέου κτηρίου το 2006 γιορτάζοντας ταυτόχρονα και τα 115 χρόνια λειτουργίας της. (Ethniki-asfalistiki, 2020).

Η Εθνική Ασφαλιστική ακόμη και σήμερα κατέχει σημαντικό μέρος της ασφαλιστικής αγοράς και είναι μια εταιρεία η οποία απασχολεί μεγάλο αριθμό εργαζομένων και εξωτερικών συνεργατών (ασφαλιστικών συμβούλων). Παράλληλα, η εταιρεία διαθέτει ασφαλιστικά πρακτορεία σε όλη την Ελλάδα και ένα μεγάλο αριθμό ασφαλιστηρίων συμβολαίων τα οποία επιφέρουν έσοδα στην εταιρεία τα οποία ανέρχονται στα 78.1 εκατομμύρια ευρώ ετησίως. Παράλληλα, η Εθνική Ασφαλιστική κατέχει εκτός από την Ελλάδα σημαντικό μερίδιο της ασφαλιστικής αγοράς στην Κύπρο και τη Ρουμανία. Επιπλέον, η εταιρεία πλέον κατέχει την επωνυμία Α.Ε.Ε.Γ.Α. και ανήκει κατά ποσοστό 100% στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος (Ethniki-asfalistiki, 2020).

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΙΣΤΗ Α.Ε.Γ.Α.

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΙΣΤΗ Α.Ε.Γ.Α. είναι μια εταιρεία η οποία ιδρύθηκε το 1977 και παρέχει ασφαλιστικές υπηρεσίες στον κλάδο των Γενικών ασφαλίσεων. Η εταιρεία παρέχει ασφαλιστικά προϊόντα σε ιδιώτες αλλά και σε επιχειρήσεις οι οποίες καλύπτουν τις εκάστοτε ανάγκες τους. Παράλληλα, η εταιρεία στην προσπάθειά της να εξελίσσεται διαρκώς δημιουργεί ανταγωνιστικά ασφαλιστικά πακέτα και επιπλέον επενδύει σε πιο σύγχρονα τεχνολογικά προϊόντα (Euroaikipisti, 2020).

Εικόνα 6:Ευρωπαϊκή Πίστη

Πηγή: Euroaikipisti.gr

Στην ίδρυση της εταιρείας το 1977 συμμετείχαν 19 ασφαλιστικοί σύμβουλοι οι οποίοι δραστηριοποιούνταν κατά βάση στις ασφαλίσεις ζωής. Κατά το έτος 1983 μπήκαν τα θεμέλια του πρώτου κτηρίου της εταιρείας στη οδό Κηφισίας. Τρία χρόνια αργότερα η εταιρεία θα προβεί στην ίδρυση της εταιρείας πρόσφερε πρωτοποριακές υπηρεσίες στον τομέα των ασφαλίσεων με την ίδρυση της εταιρείας ALTER EGO ΑΕ. Η εν λόγω εταιρεία θα λειτουργεί κατά βάση ως κέντρο υποστήριξης ασφαλίσεων και θα

αποτελέσει μια σημαντική και καινοτόμα υπηρεσία στο χώρο των ασφαλίσεων. Στη συνέχεια, κατά το 1995 η εταιρεία προβαίνει στην κατασκευή μεγάλων κτηριακών εγκαταστάσεων στην οδό Κηφισίας οι οποίες με την ολοκλήρωσή τους θα επιφέρουν σημαντικά σταθερά έσοδα στην εταιρεία τα οποία θα προέρχονται από την ενοικίαση των εγκαταστάσεων αυτών.

Κατά το έτος 1997 η Ευρωπαϊκή Πίστη εισήχθη για πρώτη φορά στο Χρηματιστήριο Αθηνών γεγονός ιδιαίτερα σημαντικό μιας και αποτελούσε την πρώτη ασφαλιστική εταιρεία που κατάφερε να επιτύχει κάτι τέτοιο. Κάποια χρόνια αργότερα, το 2002 η εταιρεία αποτέλεσε την πρώτη ασφαλιστική εταιρεία που έλαβε την πιστοποίηση τύπου ISO 9001:2000 για την ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών της. Επιπλέον, το 2005 σύμφωνα με μελέτη που δημοσιεύει η EY (Ernst & Young), η εταιρεία βελτιώνει τη λογιστική καθαρή θέση της και αποτελεί επίσης την πρώτη εταιρεία η οποία εφαρμόζει τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (IFRS).

Κατά το έτος 2007 η εταιρεία ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΙΣΤΗ ΑΕΓΑ θα προβεί σε συνεργασία με την Τράπεζα Πειραιώς. Σκοπός της συγκεκριμένης συνεργασίας είναι να μπορέσει ο όμιλος της Τράπεζας να αποκτήσει μέρος του μετοχικού κεφαλαίου της εν λόγω ασφαλιστικής εταιρείας. Μετά τη σύναψη της συνεργασίας επέρχεται συμφωνία ανάμεσα στα δύο μέρη ώστε να διαχειριστεί η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΙΣΤΗ ΑΕΓΑ ποσοστό 30% προερχόμενο από τα στεγαστικά δάνεια που έχουν δοθεί από την τράπεζα. Ανάμεσα στην εν λόγω συνεργασία ήταν και η διαχείριση λοιπών εμπορικών συνεργασιών της τράπεζας τις οποίες ανέλαβε να καλύψει η ασφαλιστική εταιρεία.

Τρία χρόνια αργότερα, σε μια χρονική στιγμή οικονομικής ύφεσης για τη χώρα η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΙΣΤΗ ΑΕΓΑ καταφέρνει να επιτύχει μια σημαντική αύξηση στην παραγωγή ασφαλιστηρίων συμβολαίων η οποία ανερχόταν σε ποσοστό 14%. Στη συνέχεια η εταιρεία κατά το έτος 2011 έλαβε μέρος στη διεξαγωγή των stress – tests που έγιναν σε ευρωπαϊκό επίπεδο σε όλες τις ασφαλιστικές εταιρείες και κατάφερε να ολοκληρώσει με επιτυχία όλα τα test καθώς και να πληροί το σύνολο των κριτηρίων αξιολόγησης (Euroaikipisti, 2020).

Την επόμενη χρονιά το σύνολο των δηλωθέντων κερδών της εταιρείας τριπλασιάζονται, με αποτέλεσμα αυτά να ανέρχονται στα 12 εκ. ευρώ. Αντίστοιχη είναι

η πορεία της εταιρείας και για τα επόμενα έτη. Το 2016 αποτελεί μια χρονιά σταθμό για τον ασφαλιστικό κλάδο γενικότερα μιας και οι ασφαλιστικές εταιρείες οφείλουν να προετοιμαστούν για τα όσα φέρνει η εφαρμογή της εποπτείας των ιδιωτικών ασφαλιστικών επιχειρήσεων η οποία φέρει την ονομασία Φερεγγυότητα II (Solvency II). Μετά την εφαρμογή των παραπάνω αλλαγών το 2017 παρουσιάζεται ως μια χρονιά κατά την οποία τα κέρδη της εταιρείας σημείωσαν σημαντική αύξηση και για πρώτη φορά το σύνολο του Ένεργητικού της ασφαλιστικής εταιρείας ανέρχεται στα 400 εκ. ευρώ. (Euroaikipisti, 2020).

Η ανοδική πορεία της εταιρείας συνεχίζεται και κατά το 2018 με τα συνολικά κέρδη να αυξάνονται και τον Δείκτη Φερεγγυότητας να ανέρχεται στο 159,81%. Το δίκτυο πωλήσεων και καταστημάτων της εταιρείας αναπτύσσεται και η εταιρεία διαθέτει πλήθος συνεργατών και πελατών με κύριο σκοπό πάντα την καλύτερη εξυπηρέτηση των πελατών της. Άξιο αναφοράς είναι επίσης το γεγονός πως το έτος 2019 καταγράφεται ως ένα από τα περισσότερα κερδοφόρα της εταιρείας με δηλωθέντα ασφάλιστρα τα οποία ξεπερνούν τα 200 εκ. ευρώ και τον δείκτη Φερεγγυότητας να ανέρχεται στο 167,6%. (Euroaikipisti, 2020).

Ευρώπη Α.Ε.Γ.Α

Η Ευρώπη Α.Ε. Γενικών Ασφαλίσεων είναι μια ιδιωτική ασφαλιστική εταιρεία η σύσταση της οποίας έλαβε χώρα κατά το έτος 1985 αρχικά από κάποιον σημαντικό ασφαλιστικό όμιλο τμκ καταγωγή από τη Μεγάλη Βρετανία. Ωστόσο, η εν λόγω ασφαλιστική εταιρεία στην πορεία και πιο συγκεκριμένα το έτος 1993 εξαγοράστηκε από το Νικόλαο Μακρόπουλο. Στο καταστατικό της εταιρείας αναφέρεται ως μια εταιρεία η οποία επικεντρώνεται κυρίως στον κλάδο των Γενικών ασφαλίσεων. Ωστόσο ένα μεγάλο μέρος της δραστηριότητας της εταιρείας αφορά τον κλάδο Περιουσίας. Τα τελευταία χρόνια η εταιρεία με σταθερά βήματα έχει αρχίσει να αναπτύσσεται και στον κλάδο ασφαλίσεων Αστικής Ευθύνης Οχημάτων. (Europe-asfalistiki,2020).

Πηγή: europe-asfalistiki.gr

Η εταιρεία η Ευρώπη Ασφαλιστική διαθέτει ένα σημαντικό μερίδιο στην ασφαλιστική αγορά σε ότι αφορά όπως αναφέρθηκε πιο πάνω τον κλάδο της Περιουσίας. Παράλληλα, κατά το έτος 1998 στο μετοχικό κεφάλαιο της ασφαλιστικής εταιρείας άρχισε να συμμετέχει η Εθνική Ασφαλιστική, η οποία αποτελεί θυγατρικό μέλος του ομίλου της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος. (Europe-asfalistiki,2020). Επιπλέον, πέρα από τη συμμετοχή της Εθνικής Ασφαλιστικής στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας σημαντική ήταν και η συνεργασία που σύναψε η εταιρεία με γνωστούς σε παγκόσμιο επίπεδο Αντασφαλιστικούς Οίκους. Οι εν λόγω συνεργασίες έχουν ως αποτέλεσμα να αυξάνουν της αξιοπιστία της εταιρείας και να εξασφαλίζουν επίσης τη δυνατότητα να καλύπτουν άμεσα τα ποσά των αποζημιώσεων οι οποίες ενδέχεται να προκύψουν προς καταβολή στην εν λόγω εταιρεία. (Europe-asfalistiki,2020).

NN ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

Η ασφαλιστική εταιρεία NN είναι μια επίσης εταιρεία ιδιωτικής ασφάλισης η οποία διαθέτει δραστηριότητα σε περισσότερες από 18 χώρες αλλά κατά βάση δραστηριοποιείται στην Ευρώπη και την Ιαπωνία. Η εταιρεία διαθέτει ένα σημαντικό πελατολόγιο το οποίο αποτελείται από ιδιώτες από μικρομεσαίες επιχειρήσεις καθώς επίσης και από μεγάλους ομίλους επιχειρήσεων. Η εταιρεία διαθέτει ένα δίκτυο συνεργατών μέσω του οποίου παρέχει της υπηρεσίες του στους πελάτες. Ωστόσο, πολλές από τις παρεχόμενες υπηρεσίες είναι επίσης διαθέσιμες και απευθείας από την ιστοσελίδα που διατηρεί η εταιρεία (NNhellas, 2020).

Εικόνα 8: NN Ασφαλιστική

Πηγή: nnhellas.gr

Η εταιρεία απασχολεί περισσότερους από 15.000 εργαζόμενους και βασικός σκοπός της είναι η παροχή υψηλού επιπέδου υπηρεσιών με όσο το δυνατόν μικρότερο κόστος για τους πελάτες. Η εταιρεία παρέχει μεγάλη ποικιλία υπηρεσιών οι οποίες αφορούν τους κλάδους της ζωής, της υγείας, των οχημάτων, της περιουσίας, των συντάξεων κ.α. Όλες οι παραπάνω υπηρεσίες γίνεται προσπάθεια να προσαρμόζονται και να ανταποκρίνονται κάθε φορά στις ανάγκες που έχει ο εκάστοτε πελάτης. (NNhellas, 2020)

Eurolife ERB

Η εταιρεία Eurolife ERB άρχισε να δραστηριοποιείται το 2000 και αρχικά αποτελούσε τμήμα παροχής ασφαλιστικών δραστηριοτήτων της Τράπεζας Eurobank . Δυο χρόνια αργότερα η εταιρεία θα προβεί στη δημιουργία ενός καινοτόμου προγράμματος το οποίο αφορά τη δημιουργία κεφαλαίου και είναι γνωστό με την ονομασία Flexi. Πιο συγκεκριμένα, το πρόγραμμα αυτό εντάσσεται στα συνταξιοδοτικά προγράμματα και προσφέρει στον εκάστοτε ασφαλισμένο την ευκαιρία να καθορίζει το ύψος του ποσού που δύναται να αποταμιεύσει ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα που διαθέτει. Το εν λόγω πρόγραμμα σημείωσε ιδιαίτερη επιτυχία για την εταιρεία και ενίσχυσε σημαντικά τα ασφαλιστήρια που εντάσσονται στον κλάδο των ασφαλειών ζωής. (Eurolife, 2020).

Κατά το έτος 2005 η ασφαλιστική εταιρεία σημειώνει σημαντική επιτυχία μιας και καταφέρνει να αποκτήσει την πρώτη θέση ανάμεσα σε πολλές άλλες εταιρείες σε ότι αφορά την παραγωγή των Ασφαλιστηρίων Ζωής. Παράλληλα, η εταιρεία κάνει

σημαντική προσπάθεια ώστε να καταφέρει να εξελίξει τις παρεχόμενες υπηρεσίες της καθώς και να διευρύνει το δίκτυο των συνεργατών της. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια της ίδιας χρονιάς η εταιρεία στεγάζεται στα νέα της γραφεία ενισχύοντας με αυτόν τον τρόπο και τις επαγγελματικές υποδομές της. την επόμενη χρονιά η εταιρεία εξακολουθεί να βρίσκεται στην πρώτη θέση σε ότι αφορά την παραγωγή των Ασφαλιστηρίων Ζωής. Κατά το έτος 2008 η εταιρεία θα προβεί στην πρώτη της εξαγορά. Πιο συγκεκριμένα, η Eurolife ERB εξαγοράζει την ασφαλιστική εταιρεία ACTIVA Insurance, και με αυτόν τον τρόπο καταφέρνει να διευρύνει το πελατολόγιο της καθώς επίσης και να αυξήσει το χαρτοφυλάκιο της σε ότι αφορά τον κλάδο των Γενικών Ασφαλίσεων. Παράλληλα, το 2009 η εταιρεία αποφάσισε να προβεί στην αναβάθμιση των παρεχόμενων ασφαλιστικών προϊόντων της εταιρείας.

Κατά το έτος 2015 ο όμιλος Fairfax Financial Holdings S.A ο οποίος διαθέτει σημαντική πορεία στον κλάδο των ασφαλιστικών προϊόντων απέκτησε το 80% του ομίλου της Eurolife ERB. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια της ίδιας χρονιάς έλαβε χώρα και η εγκατάσταση των γραφείων της εταιρείας στα καινούργια ιδιόκτητα κτίρια της. (Eurolife, 2020).

Εικόνα 9: Eurolife ERB Ασφαλιστική

Πηγή: eurolife.gr

Στη συνέχεια και κατά το έτος 2017 η ασφαλιστική εταιρεία εξακολουθεί να διατηρεί την πρώτη θέση στην άκρως ανταγωνιστική ασφαλιστική αγορά. Με γνώμονα την επιτυχία της εταιρείας θα λάβουν χώρα στη συνέχεια σημαντικές εργασίες οι οποίες περιλαμβάνουν επενδύσεις που σκοπό έχουν την περαιτέρω εξέλιξη της εταιρείας. Την επόμενη χρονιά η ασφαλιστική εταιρεία κατέχει σχεδόν το 11% του μεριδίου της

αγοράς σε ότι αφορά τον κλάδο γενικής ασφάλισης και τον κλάδο των ασφαλειών ζωής. Σήμερα η εταιρεία βρίσκεται ανάμεσα στις μεγαλύτερες ασφαλιστικές εταιρείες της αγοράς και βασικός της στόχος είναι η εξέλιξη των προϊόντων της και η ικανοποίηση των αναγκών των πελατών της. (Eurolife, 2020).

AIG

Η ασφαλιστική εταιρεία American International Group Inc. (AIG) αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους ασφαλιστικούς οργανισμούς. Η εν λόγω ασφαλιστική εταιρεία ιδρύθηκε κατά το έτος 1919 και δραστηριοποιείται στον τομέα των Γενικών Ασφαλίσεων, των ασφαλίσεων Ζωής και της Συνταξιοδότησης. Η ασφαλιστική εταιρεία American International Group Inc. (AIG) δραστηριοποιείται επίσης στην Ασφάλιση Ενυπόθηκων Δανείων καθώς επίσης και σε διάφορα άλλα χρηματοοικονομικά προϊόντα. Όλα τα παρεχόμενα ασφαλιστικά και χρηματοοικονομικά προϊόντα της εταιρείας είναι διαθέσιμα στο κοινό με σκοπό να μπορέσουν να καλύψουν τις ανάγκες που προκύπτουν κάθε φορά είτε σε επιχειρήσεις είτε σε ιδιώτες.(AIG, 2020).

Εικόνα 10:AIG Ασφαλιστική

Πηγή: Aig.com.gr

Πιο συγκεκριμένα, η ασφαλιστική εταιρεία AIG δραστηριοποιείται ιδιαίτερα στον ασφαλιστικό κλάδο της περιουσίας, στον κλάδο της αστικής ευθύνης, στον κλάδο ζωής

αλλά και συνταξιοδότησης. Επιπλέον, το σύνολο των παρεχόμενων υπηρεσιών της ασφαλιστικής εταιρείας προέρχονται κατά βάση από θυγατρικές ή από συνδεδεμένες εταιρίες του American International Group, Inc. και ενδέχεται να μην διατίθενται σε κάθε χώρα. Όλες τα παραπάνω ασφαλιστικά προϊόντα καθώς και οι καλύψεις που περιλαμβάνονται σε κάθε ασφαλιστήριο διέπονται κάθε φορά από συγκεκριμένους όρους που χαρακτηρίζουν την εκάστοτε ασφαλιστική σύμβαση. (AIG, 2020).

ΔΥΝΑΜΙΣ Ασφαλιστική

Η εταιρεία ΔΥΝΑΜΙΣ Ασφαλιστική αποτελεί άλλη μια ελληνική ασφαλιστική εταιρεία η οποία δραστηριοποιείται στο χώρο των ασφαλίσεων. Η εν λόγω εταιρεία διαθέτει πλήθος υπηρεσιών και ασφαλιστικών προϊόντων. Βασικό συστατικό της επιτυχημένης πορείας που έχει διαγράψει η εταιρεία ήταν ο σεβασμός και η συνέπεια που χαρακτήριζε τη σχέση ανάμεσα στην εταιρεία και στους πελάτες της. Τα ίδια χαρακτηριστικά ισχύουν επίσης και για τη σχέση που υφίσταται ανάμεσα στην εταιρεία και στους συνεργάτες της. Η δυναμική της εταιρείας αυξάνεται τα τελευταία χρόνια και αυτό φαίνεται από το σταθερά αυξανόμενο πελατολόγιό της αλλά και από τις σταθερές σχέσεις της εταιρείας με το δίκτυο συνεργατών της το οποίο συμβάλλει σημαντικά στην προώθηση της εταιρείας και στην περαιτέρω εξέλιξή της.

Σημαντική είναι επίσης και η συνεργασία της εταιρείας με αξιόλογες αντασφαλιστικές εταιρίες οι οποίες αναμφίβολα συμβάλλουν στην ενίσχυση της δυναμικής της εταιρείας. Πιο συγκεκριμένα, με τη σύναψη των εν λόγω συνεργασιών η ΔΥΝΑΜΙΣ Ασφαλιστική έχει τη δυνατότητα να παρέχει υψηλότερη εξασφάλιση στους ασφαλισμένους αλλά και στους συνεργάτες της (Dynamis, 2020).

Εικόνα 11: Δύναμις Ασφαλιστική

Πηγή: Dynamis.gr

Η ίδρυση της εν λόγω ασφαλιστικής εταιρείας τοποθετείται χρονικά στο 1877 με την ονομασία «ΓΕΝΚΑ». Η εταιρεία εξακολουθεί να λειτουργεί πολλά χρόνια μετά διατηρώντας την ίδια ονομασία και κατά το έτος 1934 η εταιρεία ασκεί τη δραστηριότητά της εκπροσωπώντας την Αγγλική εταιρεία State Assurance Company Ltd. Στη συνέχεια και πιο συγκεκριμένα κατά το έτος 1971 η ΓΕΝΚΑ έχει αναλάβει και την εκπροσώπηση της εταιρείας Royal Exchange Assurance PLC και εξακολουθεί να ασκεί την επαγγελματική της δραστηριότητα αντιπροσωπεύοντας πέντε πολυεθνικά ασφαλιστικά σχήματα.

Κατά το έτος 1977 η εν λόγω εταιρεία θα προβεί στην ίδρυση της Ασφαλιστικής εταιρείας ΔΥΝΑΜΙΣ. Ιδιαίτερα σημαντική για την πορεία της ασφαλιστικής εταιρείας ήταν η συνεργασία της με την εταιρεία Guardian Royal Exchange Assurance PLC η οποία συνέβαλλε στο να αναπτυχθεί και να καθιερωθεί η εταιρεία ΔΥΝΑΜΙΣ στον ανταγωνιστικό και ιδιαίτερα απαιτητικό χώρο της ασφαλιστικής αγοράς στην Ελλάδα (Dynamis, 2020).

Οι σημαντικές συνεργασίες της ασφαλιστικής εταιρείας εξακολουθούν να υφίστανται και τα επόμενα χρόνια. Κατά το έτος 2000 η ασφαλιστική εταιρεία ΔΥΝΑΜΙΣ διαθέτει εξ ολοκλήρου ελληνικά κεφάλαια και λαμβάνουν χώρα σημαντικές αλλαγές οι οποίες αφορούν τη στελέχωση της εταιρείας με το κατάλληλο προσωπικό και την αναβάθμιση των υπηρεσιών της σύμφωνα με όσα ορίζουν οι σύγχρονες τεχνολογίες. Στη συνέχεια η ΔΥΝΑΜΙΣ ασφαλιστική θα προβεί σε αύξηση του μετοχικού της κεφαλαίου και στην αναβάθμιση των επαγγελματικών χώρων της. Λίγα χρόνια αργότερα, και πιο συγκεκριμένα κατά το έτος 2007 η εταιρεία εναρμονίζεται πλήρως με όσα ορίζουν οι εξελίξεις στο ασφαλιστικό περιβάλλον και αναβαθμίσει το μηχανογραφικό της σύστημα ώστε να είναι σε θέση να προσφέρει Online υπηρεσίες οι οποίες απευθύνονται στους συνεργάτες και κατ' επέκταση και στους πελάτες της εταιρείας οι οποίοι θα είναι πλέον σε θέση να εξυπηρετούνται πιο άμεσα μιας και η τιμολόγηση και η εκτύπωση των ασφαλιστηρίων συμβολαίων θα γίνεται πλέον διαδικτυακά. (Dynamis, 2020).

Η πλήρης αναβάθμιση των υπηρεσιών της εταιρείας θα λάβει χώρα κατά το έτος 2015 όπου η μηχανογραφική υποδομή υποστηρίζεται από την εφαρμογή Dynamis Navins,

της Microsoft η οποία είναι ιδιαίτερα εξελιγμένη και προσφέρει πολλές δυνατότητες στην εταιρεία. Στη συνέχεια, κατά το έτος 2016 η ασφαλιστική εταιρεία ΔΥΝΑΜΙΣ υποδέχεται και αυτή με τη σειρά της το πρόγραμμα Φερεγγυότητα II (Solvency II). Η ασφαλιστική εταιρεία φροντίζει ώστε εναρμονιστεί απόλυτα με τα οριζόμενα του προγράμματος Φερεγγυότητα II ώστε να καταφέρει να διατηρήσει την επιχειρηματική της αξιοπιστία. (Dynamis, 2020).

INTERLIFE Ασφαλιστική

Η INTERLIFE Ασφαλιστική αποτελεί μια ασφαλιστική εταιρεία η οποία δραστηριοποιείται κατά βάση στον τομέα των Γενικών Ασφαλίσεων. Η εν λόγω εταιρεία συστάθηκε το έτος 1991 και έδρα αυτής είναι η πόλη της Θεσσαλονίκης. Από την έναρξη των εργασιών της η εταιρεία κατάφερε να σημειώσει σημαντικές επιτυχίες οι οποίες περιλάμβαναν σημαντικά κέρδη για την εταιρεία αλλά και σταδιακή υλοποίηση των στόχων που είχαν τεθεί αρχικά από την εταιρεία. Αποτέλεσμα των παραπάνω ήταν η σταδιακή εδραίωση και η περαιτέρω ανάπτυξη της εταιρείας στο χώρο της ασφάλισης. (Interlife, 2020).

Εικόνα 12: Interlife Ασφαλιστική

Πηγή: Interlife.gr

Η εταιρεία INTERLIFE Ασφαλιστική ακόμη και σήμερα που ο κλάδος της ασφάλισης είναι ιδιαίτερα ανταγωνιστικός καταφέρνει να επιτυγχάνει τους στόχους της και να αναπτύσσεται αυξάνοντας το δίκτυο των εξωτερικών συνεργατών της και

ικανοποιώντας με κάθε τρόπο το δίκτυο των πελατών της προσφέροντας υψηλού επιπέδου προϊόντα και υπηρεσίες. (Interlife, 2020)

3.2 Ασφαλιστικές εταιρείες αλλοδαπής με υποκαταστήματα στην Ελλάδα

Στην εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος υπάγονται επίσης τα ελληνικά υποκαταστήματα των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων τα οποία διατηρούν την έδρα τους σε τρίτες χώρες, χώρες δηλαδή οι οποίες δεν ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πιο συγκεκριμένα, το σύνολο των ασφαλιστικών και των αντασφαλιστικών επιχειρήσεων οι οποίες διατηρούν την έδρα τους σε κράτος-μέλος το οποίο ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν τη δυνατότητα να ασκούν τη δραστηριότητά τους στην Ελλάδα είτε με το να διατηρούν κάποιο υποκατάστημα είτε με το να παρέχουν ελεύθερα τις υπηρεσίες τους. Παράλληλα, σε ότι αφορά την εφαρμογή εποπτείας στις εν λόγω επιχειρήσεις, υπεύθυνες για την εφαρμογή της είναι οι εποπτικές αρχές που ασκούν αντίστοιχα εποπτεία και στα κράτη-μάλη των χωρών καταγωγής. (Bankofgreece, 2020)

Στη χώρα μας δραστηριοποιούνται αρκετές αλλοδαπές ασφαλιστικές εταιρείες οι οποίες διατηρούν υποκαταστήματα στην Ελλάδα. Σύμφωνα με στοιχεία της Ασφαλιστικής Αγοράς (aagora, 2020) οι αγγλικές εταιρείες που ασκούν δραστηριότητα είναι οι παρακάτω:

- AIG Europe Limited
- AXA Partners – Credit & Life Style Protection
- Association of Lloyd’s Underwriters
- Mitsui Marine & Fire Insurance Co Europe Ltd
- Royal & Sun Alliance Insurance PLc

Οι υπόλοιπες εταιρείες ανήκουν στις παρακάτω χώρες και είναι:

Γαλλικές εταιρείες:

- AWP P&C International SA
- Europ Assistance

Γερμανικές εταιρείες:

- ARAG SE
- HDI-Global SE

Κυπριακές εταιρείες:

- CNP Ασφαλιστική Ltd HD Insurance Ltd
- Prime Insurance Company Limited

Ισπανικές εταιρείες:

- Atradius Credit Insurance NV
- Mapfre Asistencia Compania International de Seguros y Reaseguros S.A

Βέλγικες εταιρείες:

- Inter Partner Assistance (Agora, 2020)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

Είδη ιδιωτικής ασφάλισης

4.1 Ασφάλιση Οχημάτων

Σύμφωνα με όσα ορίζει ο νόμος 489/76 (Φ.Ε.Κ. Α' 331) όσοι είναι κάτοχοι οχημάτων στη χώρα μας είναι υποχρεωμένοι να ασφαλίζουν τα αυτοκίνητά τους για την αστική ευθύνη που φέρουν απέναντι σε τρίτους. Το ίδιο ισχύει και για τα οχήματα που πρόκειται να εξέλθουν των συνόρων της χώρας. Πιο συγκεκριμένα, τα εν λόγω οχήματα οφείλουν να διαθέτουν για την εκτός συνόρων μετακίνησή τους, πιστοποιητικά διεθνούς ασφάλισης. Το παραπάνω πιστοποιητικό είναι γνωστό ως πράσινη κάρτα. Η πράσινη κάρτα δύναται να εκδοθεί άμεσα και παρέχει την απαραίτητη κάλυψη που απαιτείται να έχουν όσοι πρόκειται να ταξιδέψουν οδικώς στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Παράλληλα, οχήματα που ταξιδεύουν σε χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης επίσης οφείλουν να διαθέτουν πράσινη κάρτα η οποία να ισχύει στις χώρες αυτές.

Στη διαδικασία ασφάλισης των οχημάτων παίζουν ρόλο πολλοί παράγοντες όπως είναι η παλαιότητα του οχήματος, η ηλικία του οδηγού, η περιοχή μετακίνησης του οχήματος, το bonus malus κ.α. Πιο συγκεκριμένα, κατά τη διαδικασία ασφάλισης ενός οχήματος λαμβάνεται υπόψη η περιοχή στην οποία μετακινείται το όχημα που πρόκειται να ασφαλιστεί (η πληροφορία αυτή καταχωρείται σύμφωνα με την άδεια κυκλοφορίας ή με βάση τη διεύθυνση που δηλώνει ο εκάστοτε ασφαλισμένος στο εκκαθαριστικό του) μιας και ορισμένες περιοχές θεωρούνται ασφαλιστικά πιο επικίνδυνες από κάποιες άλλες. Συνήθως σε μικρές πόλεις όπου η κίνηση είναι λιγότερη και τα ατυχήματα που δηλώνονται είναι ελάχιστα το ποσό των ασφαλιστρών είναι μειωμένο και αντίστοιχα σε περιοχές όπου σημειώνονται πολλά ατυχήματα τα ασφαλιστρα είναι αυξημένα.

Σημασία για τα καταβαλλόμενα ασφαλιστρα έχει επίσης η παλαιότητα των ασφαλιζόμενων οχημάτων μιας και συνήθως τα πιο καινούργια οχήματα έχουν λιγότερες πιθανότητες να εμφανίσουν βλάβες ή σοβαρές ζημιές. Επιπλέον, η ηλικία του ασφαλισμένου είναι εξίσου σημαντική. Οι οδηγοί οι οποίοι είναι κάτω των 21 ετών

και όσοι είναι άνω των 70 ετών πληρώνουν επασφάλιστρο λόγω ηλικίας. Στους πρώτους καταλογίζεται επασφάλιστρο λόγω έλλειψης οδηγικής εμπειρίας και στους δεύτερους το επασφάλιστρο υπολογίζεται λόγω έλλειψης της απαραίτητης αντίληψης και της προσοχής που απαιτείται κατά τη διάρκεια της οδήγησης.

Τέλος, ένα ακόμη στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη κατά τη διάρκεια ασφάλισης είναι το bonus malus. Το bonus malus είναι μια εφαρμογή που διαθέτουν οι ασφαλιστικές εταιρείες η οποία ελέγχει τις ζημιές που έχουν προκληθεί από κάποιο όχημα (ο έλεγχος γίνεται βάσει πινακίδας) και στη συνέχεια προσφέρουν έκπτωση στα ασφάλιστρα των οχημάτων βάσει του ελέγχου που έχει διενεργηθεί. Το bonus malus αποτελεί ένα σύστημα των ασφαλιστικών εταιρειών το οποίο έχει ως στόχο την επιβράβευση των οδηγών που δεν διαπράττουν ζημιές. Η επιβράβευση δίνεται με περαιτέρω εκπτώσεις στα ασφάλιστρα των αυτοκινήτων. Αντίθετα, οι οδηγοί που διαθέτουν οχήματα με δηλωμένες ζημιές στο ενεργητικό τους βλέπουν συχνά να καταλογίζονται επιβαρύνσεις στα ασφάλιστρα των οχημάτων τους (Groupama, 2020).

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω ανάμεσα στις βασικές καλύψεις των ασφαλιστηρίων συμβολαίων των αυτοκινήτων είναι η αστική ευθύνη απέναντι σε τρίτους, η οποία παρέχει την κάλυψη της σωματικής βλάβης καθώς επίσης και τις καλύψεις που αφορούν τις λοιπές υλικές ζημιές, κ.α. Επιπλέον, στις καλύψεις ενός ασφαλιστηρίου οχήματος περιλαμβάνονται η κάλυψη της νομικής προστασίας, της μερικής ή ολικής κλοπής του αυτοκινήτου, η θραύση κρυστάλλων (με ή χωρίς απαλλαγή), οι καλύψεις από τις ζημιές που προκαλούνται από πυρκαγιά και οι βλάβες που προκαλούνται από τρομοκρατικές ενέργειες ή από καιρικά και φυσικά φαινόμενα. Επιπλέον, στις καλύψεις των οχημάτων δύναται να προστεθεί η οδική βοήθεια, η κάλυψη της ζημιάς που προκαλείται από ανασφάλιστο όχημα κ.α.

Σύμφωνα με το νόμο 3746/09 και πιο συγκεκριμένα με όσα αναφέρονται στο άρθρο 33 αυτού, από τον Ιούνιο του 2012 λαμβάνει χώρα ο καθορισμός των κατώτατων ορίων των ασφαλιστικών καλύψεων τα οποία περιλαμβάνουν αρχικά το χρηματικό ποσό των 1.000.000 ευρώ για τις περιπτώσεις της σωματικής βλάβης (ανά θύμα). Επιπλέον, σε ότι αφορά τις περιπτώσεις των καλύψεων των υλικών ζημιών το οριζόμενο χρηματικό ποσό ανέρχεται στα 1.000.000 ευρώ για κάθε ατύχημα που λαμβάνει χώρα ανεξάρτητα από τον αριθμό των θυμάτων που θα προκύψουν.

Στη συνέχεια ο νόμος 3557/2007 και πιο συγκεκριμένα σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο άρθρο 4 αυτού, από τις εκάστοτε παροχές της ιδιωτικής ασφάλισης εξαιρούνται οι ζημιές οι οποίες προέρχονται από ατύχημα το οποίο προκλήθηκε από οδηγό ο οποίος ήταν υπό την επήρεια αλκοόλ ή άλλων τοξικών ουσιών. Εξαιρέση αποτελούν επίσης οι ζημιές οι οποίες προκαλούνται από οδηγό ο οποίος κατά τη στιγμή που θα λάβει χώρα ένα ατύχημα δεν θα έχει στην κατοχή του την αντίστοιχη άδεια οδήγησης η οποία σύμφωνα με οριζόμενα του νόμου πρέπει να υφίσταται. Παράλληλα, στην περίπτωση που σε κάποιο ατύχημα εμπλακεί οποιοδήποτε όχημα το οποίο βρίσκεται στην κατοχή κάποιας επιχείρησης η οποία εκμισθώνει επιβατικά αυτοκίνητα, τότε το εν λόγω όχημα οφείλει υποχρεωτικά να φέρει το αντίστοιχο έγγραφο μίσθωσης του συγκεκριμένου οχήματος το οποίο πρέπει να είναι σε ισχύ ώστε να μπορέσει ο ασφαλιστής στην περίπτωση που το επιθυμεί να εκδηλώσει την εναντίωσή του απέναντι στον οδηγό του οχήματος.

Επιπλέον, από τις παροχές της ασφάλισης εξαιρέση επίσης αποτελούν οι ζημιές οι οποίες προκαλούνται από αυτοκίνητο το οποίο χρησιμοποιείται διαφορετικά από όσα ορίζει η άδεια κυκλοφορίας και από όσα επίσης ορίζονται στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο. Ωστόσο, όλα τα παραπάνω ισχύουν στην περίπτωση που το εν λόγω όχημα είναι η βασική αιτία που προκλήθηκε το εκάστοτε ατύχημα.

4.1.1 Κυρώσεις ανασφάλιστου οχήματος

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, σύμφωνα με όσα ορίζει η ΠΟΛ 1033 ΦΕΚ Β 720/17.03.2016, η Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης Γ.Γ.Δ.Ε η οποία πλέον είναι γνωστή με την ονομασία Δ.ΗΛΕ.Δ. ορίζεται ως η πλέον αρμόδια υπηρεσία η οποία έχει συσταθεί για να έχει ως βασικό μέλημά της τον εντοπισμό των ανασφάλιστων αυτοκινήτων που κυκλοφορούν στην επικράτεια. Σε μια προσπάθεια άμεσης ενημέρωσης και του εντοπισμού των οχημάτων το Κέντρο Πληροφοριών και οι αρμόδιες κάθε φορά δημόσιες υπηρεσίες έχουν αναλάβει τη συνεχή ενημέρωση σε ότι αφορά τα νέα στοιχεία που διαρκώς προκύπτουν στη Δ.ΗΛΕ.Δ. με κύριο σκοπό να είναι εφικτός η ηλεκτρονική επεξεργασία και ο σχετικός απαραίτητος έλεγχος για την απόδειξη της ύπαρξης των ανασφάλιστων οχημάτων.

Η Δ.ΗΛΕ.Δ. μετά τη διενέργεια των απαραίτητων ελέγχων εντοπίζει τα οχήματα που ήταν σε κυκλοφορία κάποια συγκεκριμένη ημερομηνία και αφού διασταυρώσει το γεγονός πως τα εν λόγω αυτοκίνητα δεν διέθεταν ενεργά ασφαλιστήρια συμβόλαια προχωρά στην αποστολή ειδοποιητηρίων πληρωμής στους ιδιοκτήτες των συγκεκριμένων οχημάτων. Συνήθως τα ειδοποιητήρια αυτά αποστέλλονται είτε στη δηλωθείσα ταχυδρομική διεύθυνση τους είτε στην ηλεκτρονική διεύθυνση (email) που έχουν δηλώσει οι φορολογούμενοι στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων (taxisnet). Εναλλακτικά, όσοι διατηρούν προσωπικό λογαριασμό στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων (Taxisnet) το συγκεκριμένο ειδοποιητήριο αποστέλλεται στον εκάστοτε λογαριασμό με τη μορφή ενημερωτικού μηνύματος.

Τα συγκεκριμένα ειδοποιητήρια ενημερώνουν τους ιδιοκτήτες των αυτοκινήτων σχετικά με τον έλεγχο που έχει διενεργηθεί και την πιθανότητα ύπαρξης ανασφάλιστου οχήματος. Τα παραπάνω ειδοποιητήρια παρέχουν επιπλέον συγκεκριμένες πληροφορίες σε ότι αφορά τα βήματα που οφείλουν να ακολουθήσουν οι ιδιοκτήτες των οχημάτων. Ένα από τα βασικότερα βήματα τα οποία οφείλουν να ακολουθήσουν οι ιδιοκτήτες των εν λόγω οχημάτων είναι η άμεση ασφάλιση των οχημάτων τους.

Η ίδια διαδικασία που περιγράφεται πιο πάνω ισχύει και στην περίπτωση των οχημάτων τα οποία εντάσσονται στα οχήματα που απαλλάσσονται της υποχρεωτικής ασφάλισης. Πιο συγκεκριμένα, στην περίπτωση ύπαρξης οχημάτων τα οποία εξαιρούνται της υποχρεωτικής ασφάλισης είναι υποχρεωτικό οι ιδιοκτήτες να μπορούν να αποδείξουν την περίπτωση που το εκάστοτε όχημα βρίσκεται σε καθεστώς ακινησίας. Επιπλέον υπάρχει η πιθανότητα να έχει σταλεί ειδοποιητήριο για ανασφάλιστο όχημα εκ παραδρομής. Πολλές φορές το ειδοποιητήριο καταλογίζεται λόγω των λανθασμένων στοιχείων που υφίστανται στα στοιχεία που έχουν δηλωθεί στο σύστημα και αφορούν την κατάσταση των οχημάτων.

Ωστόσο, στην περίπτωση που μετά τον έλεγχο που διενεργήθηκε αποδειχθεί πως το όχημα είναι ανασφάλιστο, ο εκάστοτε ιδιοκτήτης ενός οχήματος οφείλει να προβεί άμεσα στην ασφάλιση του οχήματός του, αφού πρώτα προσκομίσει και το ειδοποιητήριο πληρωμής που έχει καταλογιστεί στο προσωπικό ΑΦΜ του. Το ποσό

καταβολής του εν λόγω ειδοποιητηρίου ανέρχεται στα 250 ευρώ και η καταβολή του είναι υπέρ του δημοσίου. Ωστόσο, στην περίπτωση που το εν λόγω πρόστιμο καταλογιστεί σε ιδιοκτήτες οχημάτων οι οποίοι ανήκουν στην κατηγορία των οχημάτων που απαλλάσσονται της υποχρέωσης ασφάλισης, τότε οι συγκεκριμένοι φορολογούμενοι έχουν τη δυνατότητα με την προσκόμιση των ειδοποιητηρίων στις αρμόδιες υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) να διαγράψουν το πρόστιμο.

4.2 Ασφάλιση Ζωής

Οι ασφαλίσεις που ανήκουν στον κλάδο της ζωής διακρίνονται σε διάφορες κατηγορίες ανάμεσα στις οποίες είναι αρχικά και οι ασφαλίσεις οι οποίες γίνονται με βάση τον κίνδυνο. Μια από τις πιο σημαντικές περιπτώσεις αυτής της κατηγορίας είναι ασφάλιση που λαμβάνει χώρα σε περίπτωση θανάτου. Πιο συγκεκριμένα, στην περίπτωση αυτή ο ασφαλιζόμενος κίνδυνος αφορά τον ενδεχόμενο θάνατο του κατόχου της ασφάλειας. Το συγκεκριμένο είδος ασφάλισης πραγματοποιείται με σκοπό να εξασφαλίσει τα τυχόν υπάρχοντα τρίτα πρόσωπα τα οποία συνήθως αποτελούν τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας του λήπτη της εκάστοτε ασφάλειας.

Οι ασφαλισμένοι που συνάπτουν ασφάλεια θανάτου κατά τη διάρκεια σύναψης αυτής, έχουν τη δυνατότητα να ορίζουν γραπτώς κάποιο συγκεκριμένο πρόσωπο θα παρουσιάζεται ως δικαιούχος όσων παρέχει η ασφάλεια. Πιο συγκεκριμένα, το πρόσωπο αυτό είναι που θα κατέχει το δικαίωμα εφόσον λάβει χώρα ο θάνατος του ασφαλισμένου να απαιτήσει στη συνέχεια το ασφάλισμά του. Ωστόσο, η συγκεκριμένη διαδικασία λήψης όσων αναφέρονται στο συμβόλαιο που έχει συναφθεί δεν θα πρέπει να συγχέεται με όσα περιλαμβάνει η διαδικασία της δωρεάς ή της κληρονομιάς που προέρχεται από το άτομο το οποίο απεβίωσε. Παράλληλα, στην περίπτωση που δεν έχει προηγουμένως καθοριστεί στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο κάποιο πρόσωπο που θα αναλάβει τη λήψη του αντίστοιχου ασφαλίσματος ή στην περίπτωση που έχει οριστεί κάποιο πρόσωπο το οποίο ωστόσο στη συνέχεια θα προβεί στην αποποίηση του ασφαλίσματος αυτού, τότε ως δικαιούχος του ασφαλίσματος από το νόμο θεωρείται πως είναι ο κάτοχος της ασφάλισης. Επιπλέον, το ασφάλισμα του κατόχου της ασφάλειας θεωρείται επίσης πως είναι μέρος της κληρονομιάς του.

Ωστόσο, υπάρχει το ενδεχόμενο ο κάτοχος της ασφάλειας να είναι διαφορετικό πρόσωπο από το πρόσωπο που ασφαρίζεται. Στην περίπτωση αυτή οφείλει να καθορίζεται κάποιο έτερο (τρίτο) πρόσωπο το οποίο θα αποτελεί τον δικαιούχο του ασφαλίματος. Στην εν λόγω περίπτωση ο ασφαλισμένος οφείλει να προβεί σε έγγραφη συναίνεση η οποία θα ορίζει το τρίτο αυτό πρόσωπο (δικαιούχο) που θα λάβει το εν λόγω ασφάλισμα. Παράλληλα, το πρόσωπο αυτό θα πρέπει προηγουμένως να έχει δηλώσει με τη σειρά του εγγράφως όσα απαιτούνται για την ολοκλήρωση της διαδικασίας αποδοχής του ασφαλίματος. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, στην περίπτωση που δεν οριστεί κάποιο τρίτο πρόσωπο (δικαιούχος) και επέλθει ο θάνατος του ασφαλισμένου, το ασφάλισμα αυτού συγκαταλέγεται ως κομμάτι της κληρονομίας του.

Όσα αναφέρονται παραπάνω ισχύουν και για τις περιπτώσεις που ο θάνατος του ασφαλισμένου είναι αποτέλεσμα αυτοκτονίας. Ωστόσο, σύμφωνα με τα οριζόμενα του νόμου 2496/1997, το αντίστοιχο ασφάλισμα καταβάλλεται από την ασφαλιστική εταιρεία μόνο στην περίπτωση που το γεγονός της αυτοκτονίας έχει τελεστεί τουλάχιστον δύο χρόνια μετά τη σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης.

Μια άλλη διάκριση που εμπίπτει στον τομέα των ασφαλίσεων ζωής είναι η ασφάλεια επιβίωσης. Σε αυτό το είδος ασφάλισης ο λήπτης της ασφάλισης οφείλει να διατηρεί την ασφάλιση του έως ότου να συμπληρώσει κάποια συγκεκριμένα έτη ζωής. Τα έτη για τα οποία οφείλει να ασφαρίζεται ο εκάστοτε ασφαλισμένος καθορίζονται κάθε φορά που συνάπτεται μια νέα ασφαλιστική σύμβαση. Στη συνέχεια, μετά τη συμπλήρωση των ετών ασφάλισης που έχουν οριστεί ή μετά τη συμπλήρωση κάποιου συγκεκριμένου ορίου ηλικίας το οποίο επίσης προβλεπόταν κατά τη σύναψη μιας νέας ασφαλιστικής σύμβασης, ο ασφαλιστής καλείται να προβεί στην καταβολή του αντίστοιχου κάθε φορά ασφαλίματος (το ως άνω ποσό καταβάλλεται εφάπαξ ή σε δόσεις) (Ρόκας, 2005). Επιπλέον, το εν λόγω ασφάλισμα εισπράττεται από τον εκάστοτε ασφαλισμένο με τη μορφή ιδιωτικής σύνταξης. Από την άλλη, στην περίπτωση που ο ασφαλισμένος δεν καταφέρει να συμπληρώσει το οριζόμενο χρονικό διάστημα, εξαιτίας για παράδειγμα της περίπτωσης ενός πρόωρου θανάτου, ο ασφαλιστής που απαλλάσσεται της υποχρέωσης καταβολής του αντίστοιχου ασφαλίματος (Χατζηνικολάου – Αγγελίδου, 2012).

Μια ακόμη διάκριση των ασφαλειών ζωής είναι οι μικτές ασφάλειες. Η περίπτωση της μικτής ασφάλειας ζωής αποτελεί ένα συνδυασμό της ασφάλειας θανάτου και της ασφάλειας επιβίωσης. Πιο συγκεκριμένα, με τη σύναψη μικτής ασφάλειας ζωής παρέχεται η δυνατότητα κάλυψης του ασφαλισμένου αλλά και των λοιπών προσώπων που επιθυμούν κάλυψη. Παράλληλα, στην περίπτωση της μικτής ασφάλισης ο ασφαλιστής είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει το αντίστοιχο ασφάλισμα και στην περίπτωση συμπλήρωσης των ετών που έχουν συμφωνηθεί αλλά και στην περίπτωση πρόωρου θανάτου του ασφαλισμένου.

Εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω υπάρχει ακόμη η δυνατότητα σύναψης ασφάλισης δήλης μέρας. Πιο συγκεκριμένα, σε αυτό το είδος ασφάλισης η σύμβαση ανάμεσα στα δύο μέρη ορίζει πως το ασφάλισμα θα καταβληθεί κάποια συγκεκριμένη ημερομηνία. Κατά την ημερομηνία που καταβάλλεται το ασφάλισμα δεν λαμβάνεται υπόψη το αν ο ασφαλισμένος βρίσκεται ή όχι εν ζωή. Άλλη περίπτωση ασφάλισης αποτελεί επίσης η ασφάλιση ειδικού κινδύνου. Στην περίπτωση αυτή ο ασφαλισμένος καλύπτεται πρόσκαιρα σε ότι αφορά την πιθανότητα θανάτου του. Τέτοιου είδους ασφαλίσεις γίνονται για παράδειγμα στην περίπτωση διεξαγωγής ενός αεροπορικού ταξιδιού κατά τη διάρκεια του οποίου ο ασφαλισμένος καλύπτεται για τον θάνατό του στην περίπτωση που προκύψει κάποιο ατύχημα. (Χατζηνικολάου – Αγγελίδου, 2012).

4.2.1 Εξαγορά ασφαλιστηρίου

Σύμφωνα με τα αναφερόμενα του νόμου 2496/1997 οποιαδήποτε σύμβαση που αφορά ασφάλιση στον κλάδο ζωής δύναται να παύσει οποιαδήποτε στιγμή. Πιο συγκεκριμένα, ο εκάστοτε ασφαλισμένος έχει τη δυνατότητα να αιτηθεί σχετικά με την πρόωρη παύση του ασφαλιστηρίου που έχει στην κατοχή του. Μετά την αίτηση παύσης της ασφαλιστικής σύμβασης που υφίσταται ακολουθεί η διαδικασία της εξαγοράς του ασφαλιστηρίου. Η αίτηση για την πραγματοποίηση εξαγοράς του ασφαλιστηρίου ζωής δύναται να λάβει χώρα μόνο από τον ασφαλισμένο, ο οποίος καταγγέλλει την ασφαλιστική του σύμβαση αφού έχει παρέλθει συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Ωστόσο, για να απαραίτητο είναι να υφίστανται ορισμένες προϋποθέσεις ώστε να μπορέσει να λάβει χώρα κάποια καταγγελία που να αφορά ασφαλιστήρια ζωής. Πιο συγκεκριμένα, κάποιες από τις βασικές προϋποθέσεις είναι:

- Το ασφαλιστήριο συμβόλαιο να ανήκει στην κατηγορία των ασφαλιστηρίων του κλάδου ζωής (ατομική ή ομαδική ασφάλεια).
- Ο χρόνος που έχει παρέλθει από τη στιγμή που έλαβε χώρα η σύναψη της σύμβασης ασφάλισης να μην είναι μεγαλύτερη από τα τρία έτη.

Στη συνέχεια και μετά τη αίτηση για την παύση του ασφαλιστηρίου σειρά έχει ο υπολογισμός του χρηματικού ποσού που πρόκειται να καταβληθεί. Πιο συγκεκριμένα, στην περίπτωση που πρόκειται να λάβει χώρα η εξαγορά ενός ασφαλιστηρίου τότε θα προσμετράται και το σύνολο των χρηματικών ποσών των δαπανών που βαρύνουν τον ασφαλιστή και συνοδεύουν την εκάστοτε ασφαλιστική σύμβαση. Παράλληλα, στο συνολικό χρηματικό ποσό που θα καταβληθεί τον ασφαλισμένο υπολογίζονται επιπλέον και τα ασφάλιστρα αποταμίευσης που είχαν καταβληθεί από τον ασφαλισμένο. Επιπλέον, όλες οι διαδικασίες που λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια υπολογισμού του συνολικού χρηματικού ποσού που πρόκειται να καταβληθεί κατά την πραγματοποίηση μιας εξαγοράς ασφαλιστηρίου είναι υποχρεωτικό να αναγράφονται ρητά στο εκάστοτε ασφαλιστήριο συμβόλαιο, με σκοπό να παρέχεται η δυνατότητα στον κάθε ασφαλιστή, ώστε να αποδείξει σε περίπτωση που αυτό κριθεί απαραίτητο, όλα όσα συμφωνήθηκαν κατά τη διαδικασία σύναψης της σύμβασης. (Ρόκας, 2005).

4.3 Ασφάλιση Περιουσίας

Η ιδιωτική ασφάλιση παρέχει πολλές επιλογές στους εν δυνάμει ασφαλισμένους και σε ότι αφορά την ασφάλιση της ακίνητης περιουσίας. Πολλές είναι οι επιχειρήσεις που ασφαλίζουν την επαγγελματική έδρα που κατέχουν για να διαθέτουν κάλυψη για προβλήματα που ενδέχεται να προκύψουν. Το ίδιο ισχύει και για τους ιδιώτες, πολλοί από τους οποίους επιλέγουν να ασφαλίσουν την κατοικία τους με σκοπό να αντιμετωπίσουν ενδεχόμενο κίνδυνο.

Ανάμεσα στις καλύψεις που παρέχονται στον κλάδο της ασφάλισης περιουσίας είναι η ασφάλεια πυρός. Στην κατηγορία αυτή θα μπορούσαν να περιλαμβάνονται ζημιές οι οποίες προκύπτουν από πυρκαγιά η οποία προκλήθηκε από πτώση κεραυνού ή ήταν αποτέλεσμα εξάπλωσης πυρκαγιάς από θαμνώδη περιοχή. Επιπλέον, στην κατηγορία ασφάλειας πυρός συμπεριλαμβάνεται και η κάλυψη της έκρηξης. Πιο συγκεκριμένα, η κάλυψη αυτή περιλαμβάνει ζημιές που προκύπτουν από έκρηξη (π.χ έκρηξη που

προήλθε από θερμοσίφωνα, λέβητα, καυστήρα θέρμανσης κ.α). Πολλές είναι επίσης οι εταιρείες ασφάλισης οι οποίες παρέχουν και την κάλυψη του καπνού, πράγμα που σημαίνει πως πρόκειται να καλύψουν ζημιές που προκλήθηκαν από την ύπαρξη καπνού (Ydrogeios, 2020).

Άλλες καλύψεις που παρέχονται στον τομέα της περιουσίας είναι ζημιές οι οποίες είναι αποτέλεσμα τρομοκρατικών ενεργειών καθώς και λοιπών κακόβουλων ενεργειών. Σε αυτή την περίπτωση καλύπτονται ζημιές οι οποίες προκαλούνται από τρομοκρατικές ενέργειες ή από λοιπές κακόβουλες ενέργειες τρίτων. Επιπλέον, τα ασφαλιζόμενα κτίρια δύναται να διαθέτουν κάλυψη για ζημιές οι οποίες προκλήθηκαν μετά από πρόσκρουση οχήματος στο κτίριο (μαντρότοιχους, περιφράξεις κ.α). Απαραίτητη προϋπόθεση ωστόσο είναι τα σημεία αυτά να περιλαμβάνονται στην αξία ασφάλισης για την οποία σφαιλίζεται το εκάστοτε ακίνητο. Ανάμεσα στις παραπάνω καλύψεις του κτιρίου δύναται να είναι και ζημιές οι οποίες θα μπορούσαν να έχουν προκληθεί μετά από πτώση αεροσκαφών ή λοιπών αντικειμένων που προέρχονται από αυτό (Ydrogeios2020),.

Ένα άλλο είδος κάλυψης που παρέχεται στον τομέα της περιουσίας είναι η ασφάλιση κλοπής. Σε αυτό το είδος κάλυψης περιλαμβάνονται ζημιές οι οποίες προκαλούνται στο ασφαλιζόμενο κτίριο κατά τη διενέργεια περιστατικών απόπειρας κλοπής. Παράλληλα, εξίσου σημαντική είναι η κάλυψη των επειγόντων περιστατικών που προκύπτουν στο ασφαλιζόμενο κτίριο και αφορούν βλάβες σε υδραυλικές και ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις, αδυναμία εισόδου στο κτίριο λόγω απώλειας κλειδιών, θραύση κρυστάλλων/τζαμιών κ.α. Όλα τα παραπάνω περιστατικά καλύπτονται από τις ασφαλιστικές εταιρείες οι οποίες συνεργάζονται με τους αρμόδιους επαγγελματίες οι οποίοι παρέχουν τις υπηρεσίες τους 24 ώρες το 24ωρο. (Ydrogeios, 2020).

Παράλληλα, στα ασφαλιζόμενα κτίρια παρέχονται επίσης καλύψεις από ζημιές οι οποίες προκαλούνται άμεσα από σεισμό ή από τυχόν εκρήξεις, καθιζήσεις του εδάφους κ.α τα οποία είναι απόρροια του σεισμού. Επιπρόσθετες καλύψεις δύναται να περιλαμβάνουν την αστική ευθύνη του ασφαλισμένου για υλικές ζημιές οι οποίες προκλήθηκαν σε τρίτους και ήταν αποτέλεσμα πυρκαγιάς και λοιπών περιστατικών που έλαβαν χώρα σε χώρο που ασφαλίζεται. Σημαντική είναι επίσης η κάλυψη των εξόδων μετακόμισης που επωμίζεται ο ασφαλισμένος στην περίπτωση που χρειάζεται

να μεταφερθεί σε διαφορετικό χώρο διαμονής εάν η ασφαλισμένη κατοικία του δεν δύναται να κατοικηθεί μετά από ζημιές που προκλήθηκαν. (Υδρογειος, 2020).

Σύμφωνα με στοιχεία που παρέχονται από μελέτη που έλαβε χώρα από την Ένωση Ασφαλιστικών Εταιρειών Ελλάδος (ΕΑΕΕ) κατά το έτος 2017 πραγματοποιήθηκαν 1.074.053 ασφαλιστήρια κατοικιών και τα ασφαλισμένα κεφάλαια ανερχόταν σε 113.835 ευρώ. Επιπλέον, εκτός από τα ασφαλιστήρια κατοικίας πραγματοποιήθηκαν επίσης ασφάλισεις σε ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις (9966 συμβόλαια), σε αποθήκες διαμεταφοράς (2006 συμβόλαια), σε φωτοβολταϊκές εγκαταστάσεις (7354 συμβόλαια) καθώς και σε λοιπές εγκαταστάσεις επαγγελματικής φύσης (208404 συμβόλαια). Η ίδια έρευνα αναφέρει πως από τα παραπάνω συμβόλαια δηλώθηκαν 8057 ζημιές σε συμβόλαια ασφάλισης κατοικίας, 674 ζημιές σε συμβόλαια ξενοδοχείων, 106 ζημιές σε συμβόλαια αποθηκών διαμεταφοράς, 517 ζημιές σε συμβόλαια φωτοβολταϊκών εγκαταστάσεων και 7090 ζημιές αναφέρθηκαν σε λοιπά συμβόλαια ασφάλισης. (ΕΑΕΕ,2020).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο

Η ιδιωτική και η κοινωνική ασφάλιση σε ότι αφορά τον τομέα της υγείας. Μελέτη περίπτωσης

5.1 Κοινωνική Ασφάλιση

Σύμφωνα με όσα αναφέρει η Τσέτουρα (2019) βασικό συστατικό της κοινωνικής ασφάλισης είναι η αλληλεγγύη. Πιο συγκεκριμένα, η ίδια υποστηρίζει πως η σχέση ανάμεσα στον πολίτη και την κοινωνική (δημόσια) παροχή είναι αμφίδρομη και επιπλέον δίνεται η δυνατότητα ώστε να αποδεχθούν οι πολίτες τον υποχρεωτικό χαρακτήρα της συμμετοχής στους θεσμούς κοινωνικής ασφάλισης, την επίτευξη αναδιανομής των εισοδημάτων, τη συμμετοχή του κράτους στη χρηματοδότηση καθώς επίσης και την απουσία του στοιχείου του κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης βασίζονται σε συγκεκριμένα μοντέλα που έχουν αναπτυχθεί. Ο Κοντιάδης (2007) αναφέρει πως το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα αναπτύχθηκε με βάση το μοντέλο Bismarck και στη συνέχεια υιοθετήθηκε και το μοντέλο Beveridge το οποίο εφαρμόστηκε κυρίως από το Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ). Οι Ματσαγγάνης, (1999) και Κοντιάδης, (2007) υποστηρίζουν πως στη χώρα ο τρόπος οργάνωσης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης είναι πολυδιάσπαστος. Πιο συγκεκριμένα, αρχικά στην Ελλάδα παρατηρείται η ύπαρξη πολλών φορέων κοινωνικής ασφάλισης οι οποίοι έχουν συσταθεί κυρίως για να καλύψουν τις ανάγκες ασφάλισης των διαφορετικών επαγγελματικών κατηγοριών που υπάρχουν. Αποτέλεσμα των παραπάνω είναι η ύπαρξη διαφόρων φορέων κοινωνικής ασφάλισης καθώς επίσης και η ύπαρξη ανισοτήτων σε ότι αφορά την καταβολή των αντίστοιχων ποσών που απαιτούνται για την εξασφάλιση ασφαλιστικής ικανότητας καθώς επίσης και των περαιτέρω παροχών που αφορούν την απόδοση των συντάξεων.

Κατά το έτος 1836 έλαβε χώρα η πρώτη σύσταση φορέα κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα. Ο Κοντιάδης, (2007) αναφέρει πως αρχικά έλαβε χώρα η σύσταση του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.), ενώ στη συνέχεια ο νόμος 2868/1922 όριζε συγκεκριμένους κανόνες οι οποίοι αφορούσαν τον τρόπο ασφάλισης των διαφόρων

κλάδων των επιχειρήσεων καθώς επίσης και των λοιπών κατηγοριών των μισθωτών. Το έτος 1928 έλαβε χώρα η ίδρυση των πρώτων ασφαλιστικών φορέων των ελεύθερων επαγγελματιών. Στη συνέχεια και σύμφωνα με όσα όριζε ο νόμος 6298/1934 συστάθηκε το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ). Το ΙΚΑ αποτέλεσε έναν από τους βασικότερους φορείς ασφάλισης στη χώρα και κατείχε το δικό του ταμείο επικουρικής ασφάλισης καθώς επίσης και ανεξάρτητο δίκτυο μονάδων παροχών. Το σύστημα παροχής υγείας και φροντίδας του ΙΚΑ στη συνέχεια συγχωνεύθηκε στο Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ) και όλα τα υποκαταστήματα υγείας που διέθετε λειτούργησαν από τον Εθνικό Οργανισμό Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (ΕΟΠΥΥ), ο οποίος συστάθηκε το 2011 και άρχισε να λειτουργεί στις αρχές του 2012 (Ζιώγα, 2019).

Στη συνέχεια, κατά το έτος 1961 ιδρύθηκε ο ΟΓΑ (Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων), ο οποίος σύμφωνα με όσα υποστηρίζει ο Κοντιάδης, (2007) ήταν ένας φορέας ο οποίος διέθετε μη ανταποδοτικές παροχές στους αγρότες. Παράλληλα, ο ΟΓΑ ήταν ένας ασφαλιστικός φορέας ο οποίος υιοθέτησε το μοντέλο Beveridge για τη δομή και την ανάπτυξή του και διέθετε ένα σύστημα παροχών το οποίο χαρακτηρίζεται από την πλήρη κάλυψη των ασφαλισμένων του (Ρήγα,1993). Εκτός από τον ΟΓΑ συστάθηκαν πολλοί άλλοι ασφαλιστικοί φορείς οι οποίοι κατά το έτος 1990 ανερχόταν σε 327 φορείς κύριας ασφάλισης και σε 18 φορείς επικουρικής ασφάλισης. (Κοντιάδης,2007)

Σταδιακά και με σκοπό την καλύτερη διαχείριση των πόρων που διέθεταν τα ταμεία έγινε σημαντική προσπάθεια με σκοπό την συγχώνευση κάποιων ασφαλιστικών φορέων. Σύμφωνα με τα οριζόμενα του νόμου 2676/1999 δημιουργήθηκε ο ΟΑΕΕ (Οργανισμός Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών) ο οποίος ήταν αποτέλεσμα της συγχώνευσης των ασφαλιστικών ταμείων του ΤΕΒΕ (Ταμείο Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδας), του ΤΑΕ (Ταμείο Ασφάλισης Εμπόρων) και του ΤΣΑ (Ταμείο Σύνταξης Αυτοκινητιστών). Παράλληλα, ο νόμος 2676/1999 συνέχιζε με επιπλέον συγχωνεύσεις ασφαλιστικών ταμείων καθώς επίσης και με τη δημιουργία ενός νέου επικουρικού ταμείου αυτό του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΕΑΔΥ), το οποίο προέκυψε από τη συγχώνευση δώδεκα ταμείων αρωγής υπαλλήλων δημόσιων φορέων (Κοντιάδης,2007). Το μπαράζ των συγχωνεύσεων των ασφαλιστικών ταμείων συνεχίστηκε με το νόμο 3655/2008 κατά τον οποίο έλαβαν χώρα επιπλέον συγχωνεύσεις ταμείων. Πιο συγκεκριμένα, με το νόμο

αυτό οι 133 υφιστάμενοι ασφαλιστικοί φορείς συγχωνεύτηκαν σε 5 συνολικά φορείς κύριας ασφάλισης (ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ, ΕΤΑΑ και ΕΤΑΠ-ΜΜΕ), σε 6 φορείς επικουρικής ασφάλισης (ΤΑΥΤΕΚΩ, ΤΕΑΔΥ, ΕΤΕΑΜ, ΤΕΑΙΤ, ΕΤΑΤ και ΤΕΑΠΑΣΑ) και σε 2 φορείς πρόνοιας (ΤΑΠΠΤ και ΤΠΔΥ) (Ζιώγα, 2019).

Η Ρήγα, (1993) αναφέρει πως ο αριθμός των ασφαλιστικών φορέων που υπήρχαν αρχικά ήταν αποτρεπτικός σε ότι αφορά τη σωστή διοίκηση και την κατάλληλη διαχείριση των πόρων που διέθεταν. Παράλληλα, οι δαπάνες λειτουργίας τους ήταν ιδιαίτερα υψηλές και η διαδικασία μηχανοργάνωσής τους αρκετά δύσκολη. Όλα τα παραπάνω είχαν ως αποτέλεσμα τη χαμηλή αποδοτικότητα σε ότι αφορά τη λειτουργία τους και την περαιτέρω διαδικασία που αφορά την απονομή συντάξεως. Τα τελευταία χρόνια και πιο συγκεκριμένα με το νόμο 4387/2016 πραγματοποιήθηκε η σύσταση ενός ενιαίου οργανισμού ασφάλισης στη χώρα μας.

Ο Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.) λειτουργεί από τις αρχές του 2017 ως ο μοναδικός φορέας κοινωνικής ασφάλισης ο οποίος εποπτεύεται από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. Στον ΕΦΚΑ έχουν συγχωνευθεί όλοι οι ασφαλιστικοί φορείς που λειτουργούσαν ανεξάρτητα έως τότε ανάμεσα στους οποίους ήταν το ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, ο ΟΑΕΕ, το Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (ΕΤΑΠ – ΜΜΕ), ο ΟΓΑ, το Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολουμένων (ΕΤΑΑ), το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), το Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (ΤΑΥΤΕΚΩ) καθώς επίσης και το Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Τραπεζοϋπαλλήλων (ΕΤΑΤ). (ΕΦΚΑ, 2020).

Με το νόμο 4387/2016 και τη δημιουργία του ΕΦΚΑ έγινε μια προσπάθεια βελτίωσης της κατάστασης που επικρατούσε σε ότι αφορά την κοινωνική ασφάλιση στη χώρα. Με την ενοποίηση των ταμείων στόχος ήταν η μείωση των δαπανών των ασφαλιστικών ταμείων καθώς επίσης και η καλύτερη διαχείρισή τους. Παράλληλα, ένας εξίσου σημαντικός στόχος ήταν ο περιορισμός του ύψους των ασφαλιστικών ποσών που κατέβαλλαν οι ασφαλισμένοι. Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια όλες οι δημοσιονομικές αλλαγές που έχουν λάβει χώρα είχαν ως αποτέλεσμα τη μείωση των μισθών και των συντάξεων, την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης καθώς επίσης και τον περιορισμό των ιατροφαρμακευτικών παροχών στο δημόσιο τομέα. Πιο συγκεκριμένα,

η διενέργεια διαγνωστικών εξετάσεων περιορίστηκε και τέθηκε όριο μηνιαίας συνταγογράφησης. Επιπλέον, η χρονική διάρκεια τέλεσης των εξετάσεων ανέρχεται στις τρεις εβδομάδες στην περίπτωση τέλεσης αυτών σε ιδιωτικά εργαστήρια, ενώ ο αντίστοιχος χρόνος τέλεσης αυτών σε δημόσιους φορείς ανέρχεται στις οκτώ εβδομάδες (Onmed, 2020).

Παράλληλα, σύμφωνα με τα οριζόμενα του νόμου ο εκάστοτε ασφαλισμένος ο οποίος θα επιλέγει την τέλεση των εργαστηριακών εξετάσεων στα ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα θα καταβάλλει συμμετοχή ύψους 15% επί της εκάστοτε οριζόμενης τιμής που φέρουν οι διαγνωστικές εξετάσεις. Το ύψος της εν λόγω συμμετοχής μειώνεται στο 5%, για όσους ασφαλισμένους λαμβάνουν το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΚΑΣ). Τέλος, σε ειδικές περιπτώσεις ασφαλισμένων, όπως είναι όσοι πάσχουν από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια, όσοι διαθέτουν αναπηρία με ποσοστό άνω του 80%, όσοι νοσούν από σακχαρώδη διαβήτη τύπου 1 κ.α έχουν τη δυνατότητα διεξαγωγής εργαστηριακών εξετάσεων χωρίς να καταβάλλουν κάποιο ποσό συμμετοχής. Παράλληλα, κάθε ασφαλισμένος δύναται να ασφαλίσει στον φορέα του και τα προστατευόμενα μέλη της οικογένειάς του τα οποία απολαμβάνουν τα πλεονεκτήματα της ασφάλισης εφόσον ο αρχικός δικαιούχος της ασφάλισης είναι οικονομικά ενήμερος (Onmed, 2020).

5.2 Ιδιωτικές Ασφάλειες Υγείας

Οι ιδιωτικές εταιρείες ασφάλισης παρέχουν πλούσια προγράμματα με καλύψεις στον τομέα της υγείας τα οποία αποτελούνται κυρίως από νοσοκομειακά, εξωνοσοκομειακά, οικογενειακά πακέτα καλύψεων, συνταξιοδοτικά κ.α. Κάθε ασφαλισμένος δύναται να επιλέξει ανάμεσα στο πρόγραμμα που καλύπτει καλύτερα τις προσωπικές του ανάγκες καθώς επίσης και τις ανάγκες τις οικογένειάς του. Κάποιες από τις περισσότερο συνηθισμένες νοσοκομειακές καλύψεις που παρέχονται από τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες είναι για παράδειγμα η πλήρης κάλυψη του συνόλου των δαπανών νοσηλείας στο μεγαλύτερο μέρος των νοσηλευτικών ιδρυμάτων. Στα νοσηλευτικά ιδρύματα περιλαμβάνονται δημόσια νοσοκομεία καθώς και λοιπές ιδιωτικές νοσηλευτικές κλινικές οι οποίες είναι συμβεβλημένες με την εκάστοτε ασφαλιστική εταιρεία. Κατά

τη σύναψη ιδιωτικών προγραμμάτων ασφάλισης προσφέρονται δωρεάν οι εξετάσεις για τη διεξαγωγή των τακτικών ετήσιων εξετάσεων πρόληψης και καλύπτονται επιπλέον και ορισμένες κατηγορίες ειδικών προληπτικών εξετάσεων.

Σημαντική είναι επίσης η συμβολή των ιδιωτικών ασφαλειών υγείας σε ότι αφορά τη διεξαγωγή χειρουργικών επεμβάσεων. Οι πλειονότητα των πακέτων που παρέχονται στους ασφαλισμένους παρέχουν πλήρη κάλυψη των εξόδων που καλείται να καταβάλλει ο ασφαλισμένος για τη διεξαγωγή χειρουργικών επεμβάσεων κάθε είδους καθώς επίσης και για τη διεξαγωγή των εξετάσεων και των περαιτέρω ειδικών θεραπειών που ενδεχομένως να συνοδεύουν τις επεμβάσεις αυτές. (Generali, 2020).

Παράλληλα, στις παραπάνω καλύψεις δύναται να περιλαμβάνονται και επιπλέον παροχές οι οποίες να αφορούν την παροχή συγκεκριμένων επιδομάτων όπως είναι για παράδειγμα το επίδομα τοκετού ή το επίδομα καλής χρήσης το οποίο καταβάλλεται από ορισμένες ασφαλιστικές εταιρείες στην περίπτωση που στις εκάστοτε δαπάνες νοσηλείας συμμετέχει και έτερος ασφαλιστικός φορέας. Επιπλέον, σε ότι αφορά τα οικογενειακά προγράμματα ασφάλισης υγείας υπάρχει η δυνατότητα παροχής καλύψεων και στα υπόλοιπα προστατευόμενα μέλη της οικογένειας.

5.3 Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα ανάμεσα σε κοινωνική και ιδιωτική ασφάλιση

Στη χώρα μας η κοινωνική ασφάλιση συνδέεται με την εργασία και θεωρείται υποχρεωτική. Η Ρήγα, (1993) και ο Τήνιος, (1999) αναφέρουν πως το μοντέλο που εφαρμόζεται στη χώρα μας είναι σύμφωνα με το πρότυπο του μοντέλου Bismarck κατά το οποίο οι παροχές συνδέονται με την απασχόληση και το ύψος των αποδοχών. Μέρος των εισφορών που καταβάλλονται στις ασφαλιστικές εισφορές προορίζεται για την καταβολή των ποσών συνταξιοδότησης τα οποία πρόκειται να δοθούν εφόσον ο ασφαλισμένος συμπληρώσει τα απαραίτητα έτη που επιτρέπουν τη συνταξιοδότησή του. Ωστόσο, όσοι δεν εργάζονται και είναι έως 29 ετών έχουν τη δυνατότητα να υπάγονται στον ασφαλιστικό φορέα του ΙΚΑ (ΕΦΚΑ) σε ότι αφορά την κάλυψη τους για τις απαραίτητες παροχές ασθενοείας που χρειάζονται. Οι εν λόγω άνεργοι δύναται να κατέχουν βιβλιάρια ασθενοείας για ένα εξάμηνο, ενώ θα πρέπει κατά την υποβολή

της αίτησής τους να μην εντάσσονται σε κάποιον ασφαλιστικό φορέα και να διαθέτουν ενεργή κάρτα ανεργίας. (ΟΑΕΔ, 2020). Επιπλέον, όσοι άνεργοι ανήκουν ηλικιακά στην κατηγορία από 29 έως 55 ετών δύναται να καλύπτονται υπό προϋποθέσεις από τον ασφαλιστικό φορέα στον οποίο ανήκαν για παροχές ασθενείας για χρονικό διάστημα έως 2 έτη (ΟΑΕΔ, 2020).

Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα οριζόμενα του νόμου 4368/2016 όσοι ανήκουν στην κατηγορία των ανασφάλιστων και των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων έχουν τη δυνατότητα να απολαμβάνουν ελεύθερη πρόσβαση στο σύνολο των δομών υγείας σε ότι αφορά την παροχή νοσηλευτικής και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. Όπως ισχύει και με όσους διαθέτουν κοινωνική ασφάλιση παρέχεται δωρεάν πρόσβαση σε πρωτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες δημόσιες δομές υγείας. Παράλληλα, οι ασφαλισμένοι δύναται να διεξάγουν στους δημόσιους φορείς διαγνωστικές εξετάσεις χωρίς να απαιτείται κάποια χρέωση. Το ίδιο ισχύει και σε ότι αφορά τη διενέργεια χειρουργικών επεμβάσεων και την περαιτέρω παροχή φροντίδας και χορήγησης φαρμακευτικής αγωγής. Τέλος, ανάμεσα στις παροχές είναι και η διενέργεια ψυχοθεραπείας, φυσικοθεραπείας, λογοθεραπείας, εργοθεραπείας κ.α καθώς επίσης και η περαιτέρω χορήγηση των απαραίτητων ιατρικών βοηθημάτων που απαιτούνται (Υπουργείο Υγείας, 2020).

Ωστόσο, με τις δημοσιονομικές αλλαγές που έχουν λάβει χώρα τα τελευταία χρόνια οι περικοπές στις παροχές τις ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης είναι αρκετά σημαντικές. Η ιδιωτική ασφάλιση κατέχει σημαντική θέση σε ότι αφορά τις παροχές υγείας. Οι εταιρείες ιδιωτικής ασφάλισης που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα είναι πάρα πολλές και τα προγράμματα που παρέχουν διαθέτουν αρκετές παροχές και προσαρμόζονται ανάλογα με τις ανάγκες του εκάστοτε ασφαλισμένου. Σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν παραπάνω οι ιδιωτικές εταιρείες ασφάλισης παρέχουν πολλά προγράμματα τα οποία μετά την καταβολή του αντίστοιχου ασφαλιστήριου παρέχουν ποικίλες υπηρεσίες στους ασφαλισμένους. Από τα σημαντικότερα πλεονεκτήματα που προκύπτουν από τη σύναψη ιδιωτικής ασφάλισης είναι η πρόσβαση - χωρίς την καταβολή χρηματικών ποσών - στο μεγαλύτερο μέρος των ιδιωτικών θεραπευτηρίων της χώρας. Οι κάτοχοι ιδιωτικών ασφαλιστηρίων υγείας απολαμβάνουν πακέτα (είτε ατομικά είτε οικογενειακά) που προσφέρουν τη διεξαγωγή εργαστηριακών εξετάσεων, τη διενέργεια εξειδικευμένων εξετάσεων, τη νοσηλεία καθώς και τη διεξαγωγή

ορισμένων χειρουργικών επεμβάσεων δωρεάν. Παράλληλα, κάποια προγράμματα προσφέρουν και τη δυνατότητα σύναψης κάποιων δωρεάν επισκέψεων για ιατρικές εξετάσεις και συμβουλές. Ωστόσο, η σύναψη ιδιωτικών ασφαλιστηρίων υγείας δεν συνοδεύεται από την καταβολή συντάξεως. Τα συνταξιοδοτικά προγράμματα που παρέχουν οι ιδιωτικές εταιρείες ασφάλισης είναι ανεξάρτητα και συνήθως περιλαμβάνουν την περιοδική καταβολή των αντίστοιχων ασφαλίσεων με σκοπό την εξασφάλιση συγκεκριμένων ποσών συνταξιοδότησης η οποία καταβάλλεται ισοβίως ή έχει ορισμένη διάρκεια καταβολής (Allianz, 2020).

Κεφάλαιο 6^ο

Συμπεράσματα

Η ιδιωτική ασφάλιση κατέχει ένα μεγάλο μέρος της οικονομίας στη χώρα μας. Οι εταιρείες που δραστηριοποιούνται στον κλάδο αυτό είναι πάρα πολλές και τα προϊόντα

που προσφέρουν είναι πάρα πολλά και κάθε φορά προσαρμόζονται ανάλογα με τις ανάγκες που κατέχει ο εκάστοτε ασφαλιζόμενος. Αναμφίβολα, η οικονομική ύφεση που χαρακτήριζε τη χώρα τα τελευταία χρόνια επέφερε προβλήματα και στον κλάδο της ιδιωτικής ασφάλισης μιας και πολλές εταιρείες κατέφυγαν στη συγχώνευση τους με άλλες εταιρείες ενώ κάποιες άλλες διέκοψαν εντελώς τη δραστηριότητά τους με αποτέλεσμα πολλοί ασφαλισμένοι να αναγκαστούν να μεταφέρουν τα ασφαλιστήριά τους και πολλές φορές να αναγκαστούν αποζημιωθούν για τις απώλειες που είχαν.

Ωστόσο, παρά την αναστάτωση που επικράτησε για κάποια χρόνια, στον κλάδο της ιδιωτικής ασφάλισης η εφαρμογή της αυστηρής εποπτείας και οι απαιτήσεις που ορίζονται από τη νέα Οδηγία που ακολουθούν οι ασφαλιστικές εταιρείες, είχαν ως αποτέλεσμα την αύξηση της δυναμικής του κλάδου τα τελευταία χρόνια. Ο Μητράκος, (2018) αναφέρει πως το ενεργητικό των ασφαλιστικών επιχειρήσεων κατά το έτος 2017 αυξήθηκε κατά 5,9%, το οποίο αντιστοιχεί σε ποσό που ανερχόταν στα 16,9 δισ. ευρώ. Παράλληλα, ο Μητράκος, (2018) επισήμανε πως σύμφωνα με τον Δείκτη Φερεγγυότητας (SCR ratio) και τον Δείκτη Κάλυψης της Ελάχιστης Κεφαλαιακής Απαιτήσης (MCR ratio) διαφαίνεται πως η κεφαλαιακή επάρκεια των ασφαλιστικών επιχειρήσεων είναι αρκετά πιο πάνω από τα όρια που θέτει η εποπτική αρχή.

Παράλληλα, βελτιωτικές κινήσεις έχουν γίνει και σε ότι αφορά την εσωτερική διαχείριση των ασφαλιστικών εταιρειών. Πιο συγκεκριμένα, έχει λάβει χώρα η ενίσχυση των συστημάτων εσωτερικής διακυβέρνησης και διαχείρισης των ενδεχόμενων κινδύνων των ασφαλιστικών εταιρειών ώστε με αυτόν τον τρόπο να εφαρμόζονται ευρωπαϊκές προδιαγραφές σε ότι αφορά την εσωτερική λειτουργία τους. Επιπλέον, στην ασφαλιστική αγορά πραγματοποιήθηκε η δημιουργία του ενιαίου μητρώου ασφαλιστικών διαμεσολαβητών. Με αυτόν τον τρόπο θα δίνεται η δυνατότητα στον εκάστοτε ασφαλισμένο να ελέγχει τη νομιμότητα του επαγγελματία ασφαλιστή ο οποίος θα είναι υπεύθυνος για τη σύναψη της ασφάλισης. Μια ακόμη σημαντική πρόοδος στην ασφαλιστική αγορά ήταν η εφαρμογή για τον εντοπισμό των ανασφάλιστων οχημάτων. Με αυτόν τον τρόπο οι έλεγχοι μπορούν να είναι περισσότερο συχνοί και έτσι να περιορίζονται οι κίνδυνοι που ελλοχεύουν από την ύπαρξη ανασφάλιστων οχημάτων.

Ο Μητράκος (2018) αναφέρει επίσης πως σημαντικές κινήσεις έχουν γίνει με σκοπό την επίλυση των προβλημάτων που προκύπτουν από τις ασφαλιστικές εταιρείες που

έχουν διακόψει τη δραστηριότητά τους και βρίσκονται σε στάδιο εκκαθάρισης. Είναι γεγονός πως η ενίσχυση του επικουρικού κεφαλαίου και η επικείμενη αποζημίωση των ασφαλισμένων αποτελούν σημαντικά προβλήματα στην ασφαλιστική αγορά τα οποία χρήζουν άμεσης αντιμετώπισης.

Σημαντική είναι επίσης η συμβολή της ιδιωτικής ασφάλισης και σε ότι αφορά τον κλάδο της ασφάλισης περιουσίας. Σύμφωνα με τον Χατζηθεοδοσίου, (2019) σε πολλές περιπτώσεις ύπαρξης φυσικών καταστροφών οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες θα μπορούσαν να συνεργαστούν με την κρατική πρωτοβουλία. Αναμφίβολα, με αυτόν τον τρόπο τα περιστατικά των φυσικών καταστροφών και οι περαιτέρω βλάβες ή καταστροφές που προκαλούνται στην ιδιωτική περιουσία, θα μπορούσαν να αντιμετωπίζονται περισσότερο άμεσα και αποτελεσματικά.

Τα τελευταία χρόνια στη χώρα έχουν καταγραφεί πολύ σοβαρά περιστατικά φυσικών καταστροφών τα οποία περιλάμβαναν πλημμύρες και πυρκαγιές, όπως για παράδειγμα τα όσα έλαβαν χώρα στην περιοχή της Μάνδρας Αττικής και στο Μάτι, όπου πολλοί άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους και πολλές περιουσίες επλήγησαν σημαντικά. Ο Χατζηθεοδοσίου, (2019) αναφέρει πως τέτοιου είδους περιπτώσεις θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν καλύτερα και οι συνέπειες των καταστροφών ίσως ήταν μικρότερες καθώς επίσης και η αποκατάσταση των βλαβών πιο άμεση. Ο ίδιος αναφέρει, πως η εν λόγω συνεργασία ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών και κράτους υφίσταται σε πολλές χώρες, μιας και δεν υπάρχει η δυνατότητα παροχής αποζημιώσεων των συνολικών ποσών που προκύπτουν από φυσικές καταστροφές σε περιουσίες που πλήττονται, μόνο από το κράτος.

Τέλος, εξίσου σημαντική φαίνεται πως είναι η συμβολή των ιδιωτικών εταιρειών ασφάλισης στον τομέα των ασφαλιστηρίων υγείας. Είναι γεγονός πως ο τομέας των κρατικών υπηρεσιών υγείας είναι αρκετά επιβαρυνμένος τα τελευταία χρόνια με αποτέλεσμα οι πολίτες να στρέφονται ολοένα και περισσότερο στη σύναψη ιδιωτικών ασφαλειών υγείας. Ο Χατζηθεοδοσίου, (2019) αναφέρει πως οι ετήσιες χρηματικές παροχές των πολιτών ανέρχονται περίπου στα 5 δισ. Ευρώ για ιδιωτικές παροχές στον τομέα της υγείας. Επιπλέον, τα ετήσια ιδιωτικά ασφαλιστήρια υγείας ανέρχονται σχεδόν στο 1,5 εκατομμύριο μιας και τα προγράμματα που παρέχονται από τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες είναι πλούσια σε παροχές και δύναται να διαμορφωθούν ανάλογα με τις ανάγκες του εκάστοτε ασφαλισμένου.

Αναμφίβολα, η ιδιωτική ασφάλιση βρίσκεται σε όλες τις εκφάνσεις τις καθημερινής ζωής. Από την απαραίτητη ασφάλιση των οχημάτων έως και την προαιρετική ασφάλιση της ζωής της υγείας και της περιουσίας. Μετά την πάροδο της οικονομικής ύφεσης και των πλείστων οικονομικών και δημοσιονομικών μέτρων που πραγματοποιήθηκαν στη χώρα, η ιδιωτική ασφάλιση παρουσιάζεται πλέον πιο ισχυρή από ποτέ. Η εφαρμογή αυστηρών μέτρων εποπτείας και οι λοιπές βελτιωτικές κινήσεις που αφορούν τη λειτουργία των ιδιωτικών εταιρειών ασφάλισης ενισχύουν σημαντικά της προοπτικές του κλάδου. Παράλληλα, η ιδιωτική ασφάλιση σε όλους τους τομείς έχει ως αποτέλεσμα την παροχή επιπλέον ασφάλειας και προστασίας στους πολίτες καθώς επίσης και τη βελτίωση της περαιτέρω κοινωνικής ευημερίας.

Βιβλιογραφία

Anderson, Judy Feldman , (2005). *Risk and Insurance*. Education and examination committee of the Society of Actuaries

Euzeby A., Van Langendonck J. (1990), *Neo-liberalism and social protection*, ILO Geneva.

Mardsen, Eric , (2014). *Risk, regulation, liability and insurance*. Fondation pour une culture de security;e industrielle, Toulouse France.

Martin Eling, Hato Schmeiser, Joan T. Schmit, «The Solvency II Process», Wiley – Blackwell

Vaughan Emmett J. and Vaughan Therese M., (2008), *Fundamentals of Risk and Insurance*. John Wiley & Sons, Inc., 10th edition .

Ανδριτσάκης Απόστολος, «Οι ιδιωτικές Ασφαλίσεις», Interbooks

Αντωνάκη Μ., (2006) *Ιστορική αναδρομή της εξέλιξης της φερεγγυότητας*, Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος.

Βουράκη Φ., Κοσκινά Γ., Μιγάλακη Κ., (2017) *Ιδιωτική Ασφάλιση ως Συμπλήρωμα της Κοινωνικής σε Περίοδο Κρίσης*. Πτυχιακή Εργασία. Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Κρήτης.

Δούκας, Σ. (1988), *Ιδιωτική Ασφάλιση*, Εκδόσεις Προμηθευτής, Αθήνα.

ΕΑΕΕ (2020) *Ασφάλιση Περιουσίας 2017* [Ανακτήθηκε από:] <http://www.eaee.gr/cms/sites/default/files/oikmel-property2017gr.pdf> [Πρόσβαση: 16 Απριλίου 2020].

Ζιώγα Α., (2019) *Η κοινωνική ασφάλιση και η κοινωνική προστασία στην Ελλάδα και σε χώρες της Ευρώπης. Ο συντονισμός στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η ανταλλαγή πληροφοριών ανάμεσα στους δημόσιους φορείς κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Διπλωματική Εργασία. Πανεπιστήμιο Μακεδονίας.

Κακαβίτσας, Ι., (2010) Η αντασφάλιση και ο ρόλος της στο θεσμό της ασφάλισης. [Ανακτήθηκε από:] <https://insuranceworld.gr/7062/archive/%CE%B3-%CE%BA%CE%B1%CE%BA%CE%B1%CE%B2%CE%AF%CF%84%CF%83%CE%B1%CF%82-%CE%B7->

[%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%BF-%CF%81%CF%8C%CE%BB%CE%BF%CF%82/](https://insuranceworld.gr/7062/archive/%CE%B3-%CE%BA%CE%B1%CE%BA%CE%B1%CE%B2%CE%AF%CF%84%CF%83%CE%B1%CF%82-%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%BF-%CF%81%CF%8C%CE%BB%CE%BF%CF%82/)

[Πρόσβαση: 16 Μαΐου 2020].

Κανελλοπούλου, Ε., (2009) *Η εποπτεία των κεφαλαιακών απαιτήσεων των ασφαλιστικών εταιρειών*. Διπλωματική Εργασία. Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Κοντιάδης Ξ., (2007) *Εισαγωγή στην Κοινωνική Διοίκηση και τους θεσμούς Κοινωνικής Ασφάλειας*, Εκδόσεις Παπαζήση.

Ματσαγγάνης Μ., (1999) Προοπτικές του κοινωνικού κράτους στη Νότια Ευρώπη, Εισαγωγή – Επιμέλεια Μάνος Ματσαγγάνης, Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα.

Μηνακάκης, Β., (2008), Κοινωνική ασφάλιση : Από το "κράτος πρόνοιας" στην "ελαστασφάλεια" / Βασίλης Μηνακάκης. - 1η έκδ. - Αθήνα : ΚΨΜ

Μητράκος, Θ., (2018) Προκλήσεις και προοπτικές της ιδιωτικής ασφάλισης [Ανακτήθηκε από:] <https://m.naftemporiki.gr/story/1408273> [Πρόσβαση: 11 Μαΐου 2020].

Νεκτάριος, Μ., (2003), *Εισαγωγή στην Ιδιωτική Ασφάλιση*, Εκδόσεις Financial Forum, Αθήνα.

Νεκτάριος, Μ., (2014). *Ιδιωτική Ασφάλιση και Διαχείριση Κινδύνων*. Εκδόσεις Παπαζήση.

Παπαγεωργίου, Α., (2016) *Αντασφάλιση και Εφαρμογές στις Γενικές Ασφαλίσεις*. Πτυχιακή Εργασία. Πανεπιστήμιο Αιγαίου.

ONMED (2020) Τι αλλάζει από αύριο στη συνταγογράφηση διαγνωστικών εξετάσεων [Ανακτήθηκε από:] <https://www.onmed.gr/eopyy/story/375005/ti-allazei-apo-ayrio-sti-syntagografisi-diagnostikon-exetaseon> [Πρόσβαση: 13 Μαΐου 2020].

Ρήγα Β., (1993) «Συνταξιοδοτική πολιτική : Θεωρία – εμπειρία σε τρεις χώρες της ΕΟΚ, ιδιαιτερότητες της ελληνικής εμπειρίας», στο βιβλίο Κοινωνικό Κράτος και Κοινωνική

Πολιτική, Η σύγχρονη προβληματική, επιμέλεια Π. Γετίμης – Δ. Γράβαρης, Εκδόσεις Θεμέλιο, Αθήνα.

Ρόκας, Ι., (2005). *Ιδιωτική Ασφάλιση – Δίκαιο της ασφαλιστικής σύμβασης, της ασφαλιστικής επιχείρησης και των διαμεσολαβούντων*. (10η εκδ.) Αθήνα – Κομοτηνή: Αντ. Ν. Σάκκουλας

Ρόκας, Ι., (2006), *Ιδιωτική ασφάλιση: δίκαιο της ασφαλιστικής σύμβασης και της ασφαλιστικής επιχείρησης* : 11η έκδοση, για χρήση των φοιτητών / Ιωάννης Κ. Ρόκας. - 11η έκδ. - Αθήνα : Σάκκουλας Αντ. Ν.

Ρόκας, Ι., (2012) *Ασφαλιστικό δίκαιο: Εισηγήσεις* Αθήνα. Εκδόσεις: Νομική Βιβλιοθήκη.

Σακελλαρόπουλος Θ., (1999) *Η μεταρρύθμιση του κοινωνικού κράτους*, Τόμος Α΄, Εκδόσεις Κριτική, Αθήνα.

Τήνιος Π., (1999) «Το ιδιωτικό κοινωνικό κράτος: εθνικοποίηση για τον 21ο αιώνα», στο βιβλίο Προοπτικές του κοινωνικού κράτους στη Νότια Ευρώπη, Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα.

Τσέτουρα, Α., (2019) «*Η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Μοντέλο*», Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα.

Υπουργείο Υγείας (2020) Πρόσβαση των Ανασφάλιστων στο Δημόσιο Σύστημα Υγείας [Ανακτήθηκε από:] <https://www.moh.gov.gr/articles/health/anapyksh-monadwn-ygeias/3999-prosbash-twn-anasfalistwn-sto-dhmosio-systhma-ygeias> [Πρόσβαση: 11 Μαΐου 2020].

Χατζηθεοδοσίου Ι., (2019) Η μεγάλη προοπτική της ιδιωτικής ασφάλισης [Ανακτήθηκε από:] <https://m.naftemporiki.gr/story/1532561/i-megali-prooptiki-tis-idiotikis-asfalisis> [Πρόσβαση: 11 Μαΐου 2020].

Χατζηνικολάου – Αγγελίδου Ρ. (2012). *Ιδιωτικό Ασφαλιστικό Δίκαιο*. (3η εκδ.) Αθήνα – Θεσσαλονίκη: Σάκκουλας

ΝΟΜΟΣ ΥΠ΄ ΑΡΙΘ. 489 Περί υποχρεωτικής Ασφάλισεως της εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικής ευθύνης.(ΦΕΚ Α-331/11-12-1976).

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2496 Ασφαλιστική σύμβαση, τροποποιήσεις της νομοθεσίας για την ιδιωτική ασφάλιση και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ 87/τ.Α'/16.5.1997): ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ.

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4364. Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ), στα άρθρα 2 και 8 της Οδηγίας 2014/51/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 σχετικά με την τροποποίηση των Οδηγιών 2003/71/ΕΚ και 2009/138/ΕΚ, και των Κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009, (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, όσον αφορά τις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (εφεξής ΕΑΑΕΣ) και της Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών, καθώς και στο άρθρο 4 της Οδηγίας 2011/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων και συναφείς διατάξεις της νομοθεσίας περί της ιδιωτικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ Α 13/05.02.2016).

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3229. Εποπτεία της ιδιωτικής ασφάλισης, εποπτεία και έλεγχος τυχερών παιχνιδιών, εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ Α 38/ 10.02.2004).

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3746. Ταμείο Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων (ΤΕΚΕ), ενσωμάτωση των Οδηγιών 2005/14/ΕΚ για την υποχρεωτική ασφάλιση οχημάτων και 2005/68/ΕΚ σχετικά με τις αντασφαλίσεις και λοιπές διατάξεις. (ΦΕΚ Α 27/16-02-2009).

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4368. Μέτρα για την επιτάχυνση του κυβερνητικού έργου και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ 21/Α/21-2-2016).

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 4387. Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας – Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού – συνταξιοδοτικού συστήματος – Ρυθμίσεις φορολογίας εισοδήματος και τυχερών παιγνίων και άλλες διατάξεις. (ΦΕΚ Α' 85/12-05-2016).

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 3557 Τροποποίηση του π.δ. 237/1986 (ΦΕΚ 110/Α') με το οποίο κωδικοποιήθηκε ο ν. 489/1976 «Περί υποχρεωτικής ασφαλίσεως της εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικής ευθύνης» (ΦΕΚ 331/Α') και άλλες διατάξεις.

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3655. Διοικητική και οργανωτική μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις. (ΦΕΚ Α 58 3.4.2008).

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2676. Οργανωτική και λειτουργική αναδιάρθρωση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ Α'1/05.01.1999).

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 6298 Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 346/Α` 10.10.1934).

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2868 Περί υποχρεωτικής ασφαλίσεως των εργατών και των ιδιωτικών υπαλλήλων (ΦΕΚ 119/Α` 20.7.1922)

Πηγές από το Διαδίκτυο

<https://www.allianz.com.gr/>

<https://www.bankofgreece.gr/>

<https://www.interlife.gr/>

<https://dynamis.gr/>

<https://www.ergohellas.gr/>

<https://www.europaikipisti.gr/>

<https://europe-asfalistiki.gr/>

<https://www.nnhellas.gr/>

<https://www.ydrogios.gr>

<https://www.eurolife.gr/>

<https://www.generaligr/el/>

<https://www.aagora.gr/>

<https://www.efka.gov.gr/el>

<http://www.oaed.gr/>